73STE JAARGANG No. 9657 VRIJDAG 29 JUNI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

„Geef ons brood"

OPSTANDIGE POLEN slepen rode functionarissen uit hun bureau's

Betogers smijten delen van stoorzender op straat

Londen. — De Poolse premier heeft zich naar Posen begeven om een onderzoek in te stellen naar de oorzaak van betogingen, die daar gisteren zijn gehouden. Hij is vergezeld van hoge regeringsfunctionarissen en partijleiders. Het schijnt dat de arbeiders in de industriestad Posen, welke 175 km. ten Noorden van Warschau ligt, gisteren het werk in de fabrieken hebben neergelegd. Volgens ooggetuigen hebben zij een aanval gedaan op het hoofdkwartier van de communistische partij ter plaatse. Ook hebben zij tramwagens omgegooid en een gevangenis in brand gestoken.

Men gelooft, dat de betogingen een economische achtergrond hebben en goed georganiseerd waren. Er is geschoten en er is zelfs van tanks gebruik gemaakt. Ook is van officiële zijde toegegeven, dat er doden zijn gevallen, maar de juiste aantallen doden en gewonden zijn niet gegeven.

Radio Warschau berichtte gisteravond, dat de orde hersteld zou zijn en dat de opruiers streng gestraft zouden worden.

In een officieel Pools communiqué wordt gezegd, dat de demonstraties het werk zijn van „imperialistische agenten en reactionaire ondergrondsen" en dat het g e e n toeval is, dat zij op touw zijn gezet juist nu er in Posen een internationale jaarbeurs wordt gehouden.

Het Westberlijnse telefoonkantoor kon g e e n verbinding met Posen krijgen, omdat „de lijn was gestoord". Reizigers uit Posen deelden mede, dat de stakende arbeiders communistische vlaggen hadden afgerukt en hadden geroepen: „Geef ons brood!"

Volgens deze reizigers was de staking in de eerste plaats gericht tegen de slechte economische positie der bevolking. Van de aanwezigheid van talrijke buitenlanders hadden de stakers gebruik gemaakt om hun eisen kracht bij te zetten.

Voorts is gemeld, dat de betogers communistische functionarissen uit hun bureau's haalden en hen zegevierend aan de menigte toonden.

Verder zouden de demonstranten een poolse stoorzender hebben vernield en delen ervan op straat gesmeten hebben.

Tegenover de buitenlanders hadden de betogers zich correct gedragen.

Op de jaarbeurs te Posen zijn dit jaar 539 buitenlandse stands, afkomstig uit 35 landen.

De voornaamste leuzen van de stakers waren: „Dit is onze revolutie" en „De Sovjets moeten gaan".

Het Nederlandse dagblad „De Telegraaf" had vanmorgen een mooie fotoprimeur, namelijk twee duidelijke foto's op een waarvan bij de ingang van de jaarbeurs de betogers met een Rood-Witte — oude — Poolse vlag, bevlekt met het bloed van een gedode demonstrant zwaaien en op de andere rijen stilstaande tramwagens en autobussen.

De „Teleraaf" geeft een verklaring hoe zij als enige krant ter wereld deze foto's kon publiceren. Gisteravond laat kwamen op Schiphol vijf ooggetuigen aan, die per vliegtuig uit Posen via Warschau de gevaren van de strijd waren ontkomen, Een Engelse jaarbeursbezoeker was met Engels flegma des middags nog naar de betogingen getrokken om er voor zijn herinnering enige foto's van te nemen. De vriendelijke Brit was na lang aandringen bereid geweest de foto's nog des nachts te laten ontwikkelen en gaf toestemming, dat de opnamen in de ochtend-editie van „De Telegraaf" werden afgedrukt.

De ongeregeldheden in de Poolse hoofdstad Posen deden zich voor op een ogenblik, dat sinds enige maanden een algemene verzachting van het communistische bewind in Polen was ingetreden.

Naar aanleiding van de Russische kritiek op de persoonsverheerlijking van Stalin en het streven naar collectief leiderschap, had premier Cyrankiewicz meer democratie, meer rechtvaardigheid en hogere lonen beloofd. Als onderdeel van „het proces van herstel van de Leninistische dogmas" kondigde de premier een amnestie af voor 30.000 mensen, terwijl tevens de organisatie voor de staatsveiligheid werd gezuiverd. Ook de regering is gezuiverd.

In april jl. gebeurde het voor het eerst, dat in het parlement, dat sinds de verkiezingen van 1947 door de communisten wordt beheerst, een afgevaardigde t e g e n een voorstel van de regering stemde. Het was een „progressieve Katholiek", die bezwaar maakte tegen het toestaan van abortus in bepaalde gevallen. Polen is een overheersend Rooms Katholiek land met 26,5 miljoen inwoners.

Voor het ter perse gaan van dit nummer kwam nog het volgende bericht uit Berlijn binnen.

Malcolm Logan, een Brits zakenman, die uit Posen in Berlijn is aangekomen, heeft verklaard, dat naar zijn mening de betogingen in de Poolse industriestad een zeer ernstig karakter hadden en dat er een groot aantal slachtoffers is gevallen. Hij zeide gisteravond Posen verlaten te hebben. Hij verklaarde zeer veel ambulances te hebben gezien, waarin de slachtoffers „boven op elkaar gestapeld lagen".

Hij vertelde verder, dat hij ongeveer 70 tanks had geteld en zeer veel gemotoriseerde troepen, die Posen binnentrokken toen hij de stad verliet.

Volgens zijn inlichtingen hadden de betogers een aanval gedaan op het hoofdkwartier van de geheime politie en hij verklaarde tevens vernomen te hebben, dat enkele autoriteiten gelynched zouden zijn. De betogers hadden, naar men hem had gezegd, ook een poging gedaan het radiostation van Posen in handen te krijgen.

Het Poolse persbureau heeft inmiddels bericht, dat bij de betogingen in Posen 38 mensen zijn gedood en 270 gewond. Het persbureau noemde de gebeurtenissen in Posen „een bloedige provocatie". Het meldt, dat de toestand in de stad thans weer normaal is.

De gedoden zouden volgens het bericht van het Poolse persbureau soldaten van het Poolse leger en agenten van de veiligheidsdiensten zijn, die de dood vonden bij de verdediging van openbare gebouwen.

Dader diefstal ingesloten

Willemstad. — Gisteren deed de vrouw Y. C. T. aangifte van diefstal van een damestas inhoudende f. 300.— en weggenomen uit de slaapkamer van haar woning te Rio Canario.

In verband hiermee werd aangehouden en ingesloten de vrouw F. B.

„Spit- en graafwerk" van DREES duurt voort

's Gravenhage. — Nadat kabinetsformateur dr. Drees eergisteren een onderhoud had met prof. Beel, had hij gistermiddag op het ministerie van algemene zaken een bespreking met de minister van oorlog, ir. Staf.

Een woordvoerder van de kabinetsformateur deelde mede, dat het „spit- en graafwerk" van dr. Drees nog voortduurt en nog wel enige tijd in beslag zal nemen. Hij bevestigde, dat dr. Drees dezer dagen minister Witte verzocht advies uit te brengen over de practische uitwerking en alternatieven van denkbeelden, die bestaan ten aanzien van de huurkwestie. Op het ministerie van volkshuisvesting wordt daaraan nu gewerkt, doch dit zal meer tijd vergen dan aanvankelijk werd verwacht. Het „spit en graafwerk" gaat inmiddels ook op andere terreinen verder. Dr. Drees heeft hierbij tal van gesprekken met deskundigen uit de ambtelijke wereld, waarbij in dit stadium van voorbereidend werk een groot deel telefonisch wordt afgedaan.

Het is nog niet bekend, wanneer een eventueel derde ontmoeting met de bij het overleg betrokken fractieleiders zal plaatshebben en of de formateur hen vóór een nieuwe ontmoeting schriftelijk uiteenzetting zal geven over de stand van zaken.

De publikaties over het Kon. Gezin

Koningin en Prins teleurgesteld en gegriefd

Beel, Gerbrandy en Tjarda v. Starkenborg Stachouwer zullen onderzoek instellen

's-Gravenhage. — H.M. de koningin en Z.K.H. prins Bernhard hebben de volgende mededeling verstrekt: De wijze, waarop men in den vreemde het toelaatbaar geoordeeld heeft in het openbaar ons gezinsleven en de verhoudingen in onze naaste omgeving te belichten, heeft ons beiden teleurgesteld en gegriefd. Wij achten een onderzoek naar de omstandigheden, die hiertoe hebben kunnen leiden, gewenst. Het is ons een voldoening prof. Beel, prof. Gerbrandy en jhr Tjarda van Starkenborg Stachouwer bereid te hebben gevonden dit onderzoek in te stellen en ons van raad te dienen.

Ondertekend: Juliana, Bernhard.

Van meest bevoegde zijde wordt vernomen, dat prof. dr. L. J. M. Beel in verband met het tot hem gericht verzoek door de koningin aan Hare Majesteit verzocht heeft het door hem reeds aangeboden ontslag als minister op 7 juli te willen aanvaarden.

Prof. mr. P. S. Gerbrandy deelt mede, dat hij zijn Kamerlidmaatschap op dezelfde grond niet zal aanvaarden.

Van mr. A. W. L. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer is reeds meegedeeld, dat hij ontslag vroeg uit de door hem beklede openbare functie.

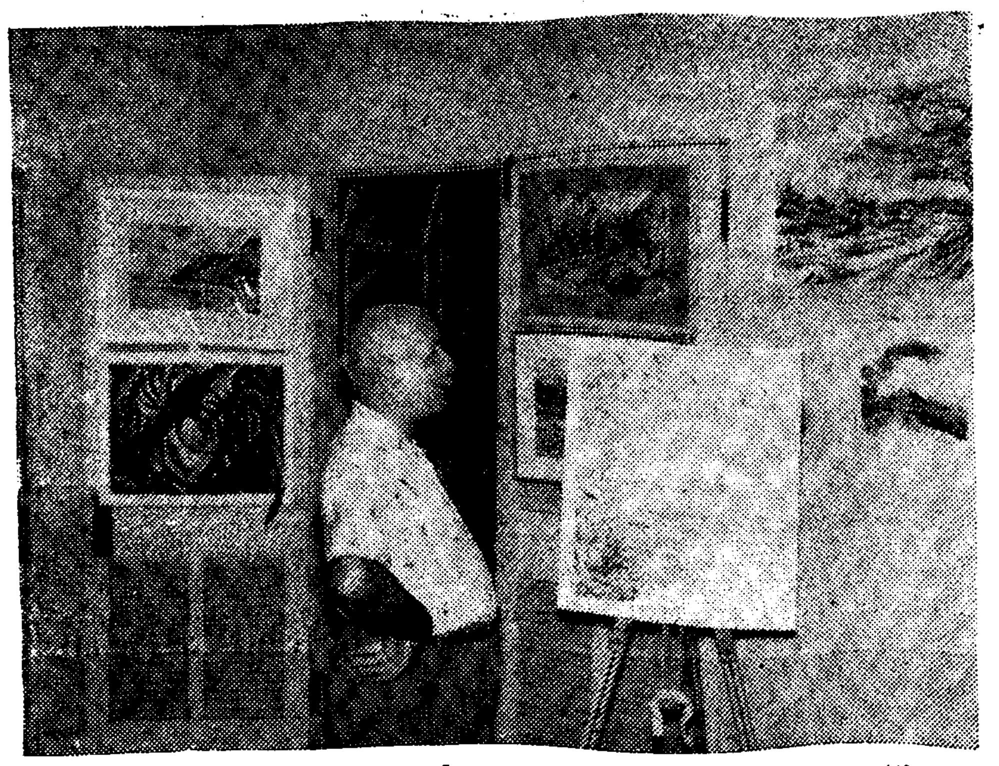
Bij Koninklijk Besluit van 13 juni is jhr. mr. A. W. L. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer, ambtenaar van buitenlandse dienst eerste klasse, hoofd van de gecombineerde Nederlandse permanente vertegenwoordiging te Parijs, op zijn verzoek ingaand 15 juli op de meest eervolle wijze ontslag verleend uit de buitenlandse dienst onder dankbetuiging voor de vele en zeer gewichtige diensten door hem aan koningin en aan den lande bewezen.

Nederl. journalisten protesteren tegen buitenlandse publicaties over Koninklijk Huis

's-Gravenhage. — Het bestuur van de Federatie van Nederlandse Journalisten heeft een brief geschreven aan de besturen van buitenlandse journalistenorganisaties, aangesloten bij de internationale federatie van journalisten, naar aanleiding van de publicaties over het Koninklijk Huis. De brief herinnert aan de publicatie in „Der Spiegel" en de berichten in buitenlandse bladen.

Het bestuur stelt voorop, dat het krachtens de statuten van de federatie, staande op de grondslag van de in Nederland gewaarborgde grondwettelijke persvrijheid, geen enkele journalist of persorgaan het recht zou willen betwisten een onderwerp als bovenstaande, van hoe delicate aard dit op zichzelf ook is, in publicaties te behandelen. Wel meent het bestuur te mogen verwachten, dat de behandeling zal beantwoorden aan internationaal erkenden journalistieke standaards van betrouwbaarheid en „public decency". Met voldoening wordt vastgesteld, dat een aantal persorganen in verschillende landen deze standaards ten volle in acht heeft genomen. Er zijn echter andere bladen in verschillende landen geweest, welker desbetreffende publicaties allerlei bijzonderheden vermeldden zowel met betrekking tot het door de Nederlandse pers uit overtuiging gerespecteerde private leven van de Koningin als tot vermeende constitutionele moeilijkheden, welke bijzonderheden uit kennelijk onbetrouwbare, immers niet dan wel slecht geinformeerde bronnen, voortkwamen. Daaraan zijn in verschillende gevallen vèrgaande conclusies verbonden, welke elk waarheidsgehalte ontbeerden. Deze publicaties hebben de Nederlandse lezers door hun onjuistheid en vorm in hoge mate gekwetst en gegriefd. Het bestuur meent uitdrukking te moeten geven aan de in de Nederlandse journalistiek algemeen gevoelde diepe teleurstelling over een dergelijke grove miskenning van wat goede journalistieke standaards meebrengen.

In overeenstemming met de uitspraak van de sectie hoofdredacteuren tekent het bestuur protest aan tegen de journalistieke praktijken, welke het gezag van de pers in het algemeen aantasten en die tekort doen aan de plicht van de pers om door juiste informatie over andere landen en volkeren haar bijdrage te leveren aan de bevordering van een goede internationale verstandhouding.

De heer John Pandellis gaf woensdagavond aan de pers een uiteenzetting van diverse zijner werken. In de woning van de heer de Cuba te San Nicolas konden wij dit plaatje van de kunstschilder maken bij een van de vele en fraaie aquarellen. **(Voor verslag zie pagina 5)**

Prins Bernhard is jarig

Vandaag schaart het Nederlandse volk en dat van de Rijksdelen Overzee zich — na de onkiese en onware publicaties over het Koninklijk Huis in een gedeelte van de buitenlandse pers — opnieuw en met nog meer aanhankelijkheid om het Koninklijk Gezin. Want Prins Bernhard is jarig. En als 'n lid van de Koninklijke Familie zijn verjaardag viert, feest heel het volk mede en gaan de vlaggen in top ten teken van blijdschap en aanhankelijkheid aan het Huis van Oranje, dat door het huidige Koninklijk Gezin zo waardig gerepresenteerd wordt.

Prins BERNHARD reikt opnieuw zilveren anjers uit

Amsterdam. — In de vergaderzaal van het gebouw van de Nederlandse Handel Maatschappij reikte Z.K.H. Prins Bernhard aan de vooravond van zijn 45e verjaardag als regent van het Prins Bernhardfonds voor de zevende keer zilveren anjers uit aan drie Nederlanders en een Belgische hoogleraar.

Namelijk aan mevr. J. E. Westendorp—Osieck voor het tezamen met nu wijlen haar echtgenoot met zeer grote liefde, goede smaak en wetenschappelijke speurzin bijeenbrengen en houden van een bijzonder belangrijke uitgebreide collectie Aziatische kunst en het bestemmen daarvan voor openbaar bezit; aan prof. E. Blancquaert (uit Gent) voor zijn zeer belangrijke aandeel in de opbouw en voortdurende verrijking en versterking der culturele relaties tussen Vlaanderen en Nederland en zijn grote verdienste voor het behoud van de Nederlandse taal in haar grensgebied; aan dokter L. D. Broekema voor zijn buitengewoon belangrijke prestatie om praktisch een hele dorpsbevolking tot culturele zelfwerkzaamheid te volbrengen van uitzonderlijk hoog gehalte, waardoor deze agrarische bevolking op het kritieke moment van de opheffing van haar isolatie, gelegenheid kreeg en deze aangreep om haar geestelijk leven op bijzonder gelukkige wijze te verrijken; tenslotte aan de heer Frits Lugt wegens zijn uitzonderlijke waardevolle arbeid op het terrein van de studie, in het bijzonder die van de catalogisering van kunst en kunstveilingen, het verzamelen van Nederlandse schilderijen van prentkunst en vooral van tekeningen van oude Nederlandse meesters, waarvan vooral het Rijksbureau voor kunst, de historische documentatie te 's-Gravenhage en de Musée du Liuvre te Parijs rijke vruchten mochten plukken.

Mulo-examens in C.C.C.-gebouw

Willemstad. — Naar wij hedenochtend vernamen zullen vanaf maandag 2 juli a.s. tot en met 13 juli a.s. in het gebouw van de C.C.C. examens worden gehouden. Het betreffen hier de mondelinge examens van de MULO-scholen, t.w. de Hendrikschool, Wilhelminaschool, Mauritsschool, Schreuderschool, St. Thomascollege, Zwijssencollege, Maria-College en het St. Antoniuscollege.

Yrausquin laakt ambtenaren die bezorgd zijn over belegging hunner pensioengelden

's-Gravenhage. — „De besprekingen, waarvoor ik in Nederland ben, verlopen naar onze wens, maar, aangezien zij nog in volle gang zijn, kunnen op het ogenblik daarover moeilijk concrete mededelingen worden gedaan", aldus de Antilliaanse minister van financiën, de heer Yrausquin, in een onderhoud met een redakteur van het A.N.P.

Minister Yrausquin gaf wel een uiteenzetting van zijn algemene gedachtengang over de financiering van objecten in de Antillen, die kunnen bijdragen tot een verbreding van de welvaartsbasis. Het is zaak met die verbreding thans te beginnen tot behoud van de op het ogenblik bereikte welvaart. Een deel der daartoe benodigde gelden kan gevonden worden uit leningen bij financiële instellingen in de Antillen, aldus de heer Yrausquin, die in dit verband gewag maakte van de ongerustheid, die in de Antillen, volgens berichten, zou bestaan wegens leningen bij de Pensioenfondsen voor de Arubaanse plannen.

Voor deze ongerustheid, aldus de bewindsman, bestaat geen enkele grond. In de berichten is de zaak gesteld, alsof de Antillianen daarover ongerust zouden zijn, doch het is slechts een bepaalde groep, welke niet is geïnteresseerd in de toekomst van de Antillen en uit de Antillen alles wil halen zonder er iets voor terug te doen.

Naar schatting hebben in de Antillen werkende financiële instellingen als banken, verzekeringsmaatschappijen, pensioenfondsen e.d., op het ogenblik in het buitenland belegd NA ƒ 150 à 200 miljoen, zonder dat de Antillen hiervan enig voordeel hebben. Minister Yrausquin acht het een morele plicht, dat deze instituten bijdragen aan de Antilliaanse economische opbouw. Trouwens, wat betekent een gezonde financiële toestand van de fondsen en de welvaart van de banken, als de economische basis zou wegvallen, zonder dat er iets anders voor in de plaats komt?

In Nederland bestaat een bepaling, dat Rijksfondsen niet buiten het Rijk mogen worden belegd. Ik zeg niet — aldus minister Yrausquin — dat dit voor de Antillen ook zou moeten worden bepaald, maar wil wel betogen, dat een-derde à een-kwart van de beleggingen dezer instellingen, zowel publieke als particuliere, moeten worden belegd in werken, die bedoeld zijn voor de opbouw van de Antilliaanse economische basis. En bij een 30% belegging binnen de Antillen blijven we zeker binnen de veilige grens.

Minister Yrausquin deelde nog mede, dat de Lago van de dagproduktie van het Arubaanse waterplan ad 10.000 ton, 2500 ton zal afnemen.

Dividend-uitkering Cur. Handel Mij.

Naar wij vernemen is in de op 18 dezer gehouden Commissaris vergadering van de Curaçaosche Handel-Maatschappij, N.V. besloten in de a.s. Algemene Vergadering van aandeelhouders voor te stellen over het boekjaar 19[illegible] een dividend van 11 1/2% (in contanten) te betalen.

★★★ Belegging der pensioengelden

De Antilliaanse minister van financiën, de heer J. Yrausquin, die momenteel in Nederland vertoeft, heeft zich tegenover een redacteur van het A.N.P. ten aanzien van de financiering van objecten in de Antillen, die kunnen bijdragen tot een verbreding van de welvaartsbasis, op een dusdanige wijze uitgelaten, dat commentaar hierop noodzakelijk is.

De minister wees er in zijn verklaring op, dat een deel der benodigde gelden kan gevonden worden uit leningen bij financiële instellingen in de Antillen. En hij voegde daar aan toe, dat er voor enige ongerustheid inzake een lening bij de Pensioenfondsen voor de Arubaanse waterplannen „geen enkele grond" bestaat. Het is, aldus de minister, slechts een bepaalde groep in de Antillen, welke zich in dit opzicht ongerust maakt, namelijk de groep welke niet geïnteresseerd is in de toekomst van de Antillen en uit de Antillen alles wil halen zonder er iets voor terug te doen.

Wij geloven, dat de minister na de gefundeerde bezwaren van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond inzake de belegging van Pensioengelden in de Nederlandse Antillen, zich er toch wel erg gemakkelijk van af maakt, door zonder enige verdere uiteenzetting te verklaren, dat er in dit opzicht voor vrees „geen enkele grond" bestaat. Wij zouden de minister willen vragen, of hij dan de gebeurtenissen der laatste dagen op het eiland, waar zijn partij de politieke lakens uitdeelt, niet gevolgd heeft? Wie kan het een weldenkend mens kwalijk nemen, wanneer hij als hij van deze dingen hoort, „ongerust" is over de toekomst van onze eilanden? En wie kan het dus ook een ambtenaar euvel duiden, wanneer hij zich zorgen maakt over het feit, dat miljoenen uit zijn Pensioenfonds in ondernemingen worden gestoken, waarvan het welslagen in hoge mate afhankelijk is van de wijze waarop de Antillen hun welvaartspeil zullen weten te handhaven?

De minister zegt, dat slechts een bepaalde groep zich over deze gang van zaken bezorgd maakt, en hij suggereert, dat dit een groep niet-Antillianen is.

Het is in dit verband wellicht dienstig er op te wijzen, dat de laatste buitengewone vergadering van de Ambtenarenbond, waarop de onderhavige materie werd behandeld, door een groot aantal leden is aangevraagd en door een eveneens groot aantal leden, waarvan zeer vele Antillianen, werd bijgewoond.

Verreweg de meeste sprekers op deze vergadering waren Antillianen, die het met de belegging van Pensioengelden in de Antillen niet eens waren, en de beide moties werden niet alleen door hen, doch ook door zeer velen, die niet ter vergadering waren verschenen, gesteund.

Hieruit blijkt wel voldoende, dat het niet volgens de feiten is, wanneer de minister spreekt van „een bepaalde groep, welke niet geïnteresseerd is in de toekomst van de Antillen en uit de Antillen alles wil halen zonder er iets voor terug te doen".

Wat overigens deze laatste zinsnede van de minister betreft mag toch wel de vraag gesteld worden, of het feit, dat een ambtenaar de 20 of 30 beste jaren van zijn leven in dienst van de Antilliaanse overheid slijt, mag voorgesteld worden als: „uit de Antillen alles willen halen zonder er iets voor terug te doen. Het zou geen goede politicus zijn, die niet naar zich toe praatte en de feiten niet in een zodanig daglicht stelde, dat zijn zaak er het beste door gediend werd. Maar dat is toch altijd nog iets anders als de zaken welbewust verkeerd voorstellen. De uitlating van de minister moet op de Nederlandse, en niet minder op le Antilliianse ambtenaren, die de beste jaren van hun leven in dienst van de Antilliaanse overheid hebben doorgebracht, toch wel een zeer onaangename indruk maken.

Want velen zullen thans bevreesd zijn, dat 's ministers — voor hen — weinig vleiende verklaring voortkomt uit dezelfde geestesgesteltenis, die hem deed beweren, dat er voor ongerustheid ten aanzien van de belegging der Pensioengelden in de Antillen geen enkele grond bestaat!

Karamat Ali tot 8 maanden veroordeeld

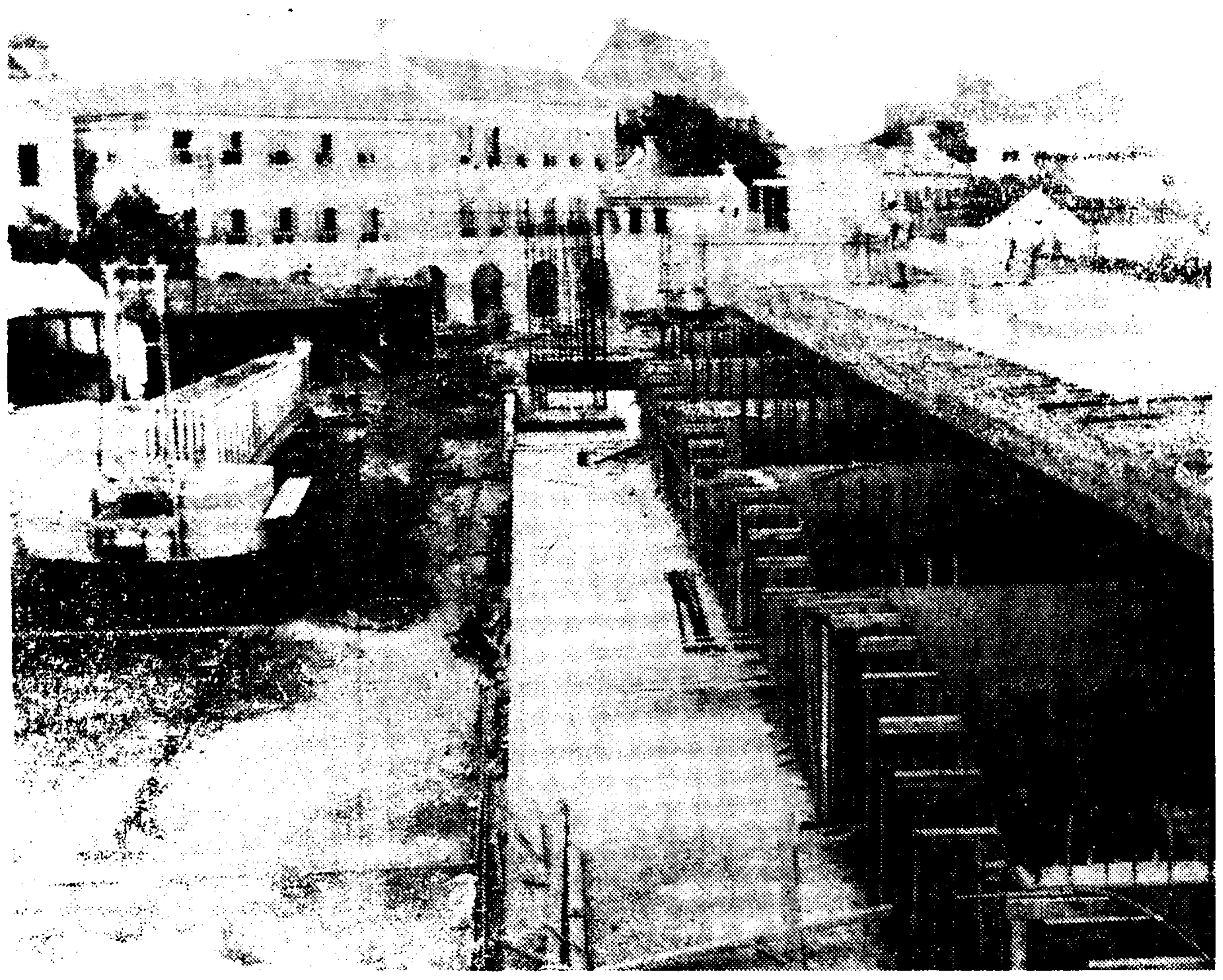
Paramaribo. — De heer Karamat Ali, oud-minister van justitie van Suriname, is veroordeeld tot acht maanden wegens verduistering en meineed. Hij is evenwel onmiddellijk in vrijheid gesteld in afwachting van de behandeling in hoger beroep.

De uitspraak in de zaak tegen het Statenlid Soemita is bepaald op aanstaande maandag.

De brand op Charo

Willemstad. — Naar aanleiding van de brand op Charo waarbij drie kinderen uit het brandende huis werden gehaald, menen wij nog enkele opmerkingen te moeten maken. Het is ons namelijk gebleken dat de brandweer veel te laat werd gewaarschuwd waardoor het huisje niet meer te redden was. Door hard werken is de brandweer erin geslaagd de belendende percelen voor de vurige vlammen te behoeden. De opmerking dat de brandweer machteloos stond was dus eigenlijk misplaatst.

Veertig meter hoge kraan helpt mee aan bouw Glamourhotel

De tweede vleugel in de bekisting. Rechts de „plastic covered"-multiplex platen. Links de enorme kraan, nog in rusttoestand.

Willemstad. — Het is voor hen, die de bouw van ons glamourhotel in het Waterfort op de voet volgen, verbazingwekkend, zo hard als er gewerkt wordt. Reeds is de bekisting voor de tweede vleugel zo goed als gereed. Wanneer men zover met de bekisting van het hotel is dat met storten begonnen kan worden, zal de grote betonmachine, die de specie onder hoge druk via lange pijpen op alle plaatsen van het terrein spuiten kan, op volle toeren draaien. Voor de bekisting worden, zo vernamen wij hedenochtend van de heer van der Kwast, een der uitvoerders, speciale platen gebruikt, nl. „plastic covered"-multiplexplaten

Over deze platen is namelijk een laagje plastic gespoten. De platen worden gebruikt in plaats van de gewone houten bekisting die veel goedkoper is doch slechts eenmaal gebruikt kan worden. Bovendien is de houten bekisting tijdvergend daar timmerlieden deze eerst moeten aanbrengen. De plastic platen, die men ongeveer 10 x gebruikt beslaan direkt drie meter. De werkwijze met bedoelde platen is niet nieuw en werd o.a. door Van der Kwast Construction Co. eerder gebruikt. Men werkt veel sneller met de plestic covered multiplexplaten.

De bouw van een glamourhotel zoals op Curaçao verrijst, vergt heel wat extra materiaal. Zo arriveerde onlangs een Duitse kraan, uit Uhlm, die dezer dagen overeind werd gezet. Wij schreven er reeds eerder over. Op rails loopt het gevaarte om het hele gebouw heen. Thans kijken velen naar de hoge mast die boven het Gouvernementshuis reikt en reeds werd de lengte geschat. De heer Van der Kwast deelde ons desgevraagd mede dat de toren van de kraan 20 meter hoog is. Daaraan is nogmaals een giek van 20 meter bevestigd. De verticale lengte van de kraan bedraagt dus 40 meter.

De geheel electrisch werkende en beveiligde kraan kan men echter voor verschillende doeleinden gebruiken. Door de bijzondere giek kan de kraan 20 meter hoog reiken doch bovendien 20 meter verder, horizontaal een vrachtje opnemen of neerlaten, b.v. 1½ ton cement die in een cementbucket wordt getransporteerd.

Dat de kraan zijn diensten bij het bouwen van „El Curaçao" zal verrichten op een buitengewone wijze staat vast. Immers, het is straks onmogelijk om met vervoersmiddelen binnen de twee vleugels van het hotel te komen aangezien deze de binnenruimte afsluiten. De kraan reikt er over heen en plaatst dus alle gewenste materialen op de bestemde plaats.

Film over plastic pijpen

Willemstad. — Maandag a.s. arriveert op Curaçao de heer van den Veen, exportmanager van de WAVIN, een onderdeel van de N.V. Overijselse Waterleiding Mij. te Zwolle. De heer van den Veen, die reeds enkele weken geleden de gast van de CPIM was, komt nu naar Curaçao vanuit Caracas. In Venezuela is een proefleiding gelegd voor de waterleiding van de Shell aldaar. De heer van den Veen heeft een film in zijn bezit over de produktie en het gebruik van de plastic pijpen, die op Curaçao voor de Dienst Openbare Werken, de Dienst Watervoorziening, de vereniging van oud-M.T.S.-ers en architecten en loodgieters zal worden vertoond.

Stak plotseling de weg over

Willemstad. — Gistermiddag werd het meisje L.W., oud 5 jaar door een personenauto bestuurd door R. B. aangereden. Het meisje kreeg schaafwonden aan hoofd, armen en benen. Volgens de verklaring van het broertje had zij zich plotseling losgerukt en was zij de weg overgestoken zonder eerst uit te kijken.

AGENDA

WEST-END
„On the Waterfront": 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA
„On The Threshold of Space": 19.00 en 21.00 uur

ROYAL
„The Adventures of Sadie"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE
„Carmen Delia Dipini" en „All The Brothers Ware Valiant"; 20.00 uur

STADHUIS
Eilandsraad: 20.00

SYNAGOGE- DIENST „MIKVE ISRAEL

Vrydag 29 juni: Sabbath Avonddienst. Aanvang: 20.00 uur.

Na beëindiging van de Synagogedienst Kidousj (Sabbath-wijding) in de vergaderzaal.

Zaterdag 30 juni: Sabbath ochtenddienst. Aanvang: 8.45 uur Schriftlezing numeri Kap. XXV 10 t.m. XXX 1.

Stichting I.V.I.O. verspreidt A.O.-boekjes op CURACAOSE scholen

Wekelijkse uitgave over actuele onderwerpen

Willemstad. — Naar aanleiding van de verspreiding van de Nederlandse AO-boekjes op de Curaçaose scholen zijn wij gisteren naar het kantoor van de C.C.C.-administrateur in de Curaçaostraat getogen om iets meer te horen over deze zeer interessante boekjes. Wij zijn het volgende te weten gekomen. Van de Sticusa in Nederland ontving het Cultureel Centrum Curaçao een groot aantal boekjes, uitgegeven door de Wekelijkse Studiereeks Stichting, IVIO. De boekjes dragen de verzamelnaam AO, hetgeen „Actueel Onderwerp" betekent. Want in ieder van deze boekjes, die dus wekelijks verschijnen, wordt telkens een actueel onderwerp zodanig behandeld, dat de abonné's, door de prettig leesbare tekst, de vele foto's en de verklarende kaartjes, een beter inzicht krijgen in de gang van het wereldgebeuren en de ontwikkeling der verschillende wetenschappen.

Vooraanstaanden geleerden op elk gebied en van elke richting, schrijven de AO boekjes, die zodanig zijn samengesteld, dat zij voor iedereen aanvaardbaar zijn.

De redacteur van de AO reeks, de heer C. J. J. Wiedhaup, schrijft over zijn uitgaven: „Actueel zijn valt niet mee. Vaak gebeurt het, dat de tekst van een AO boekje reeds geheel klaar is en dat op het laatste ogenblik nog weer een splinternieuwe, pas actueel geworden tekst er voor in de plaats komt. Al ons voorgaande werk is dan voor niets geweest. Maar daar AO het zich tot taak heeft gesteld op de snelste wijze de achtergrond te vertellen van het nieuws, zijn we het tegenover onze lezers en lezeressen verplicht, actueel te zijn."

„Vaak ook", aldus gaat de redacteur verder, „horen wij de opmerking: „Waar halen jullie iedere week een nieuw onderwerp vandaan?" Het is echter niet moeilijk elke week een actueel onderwerp te verzorgen, maar wél om steeds het goede onderwerp te vinden."

Wanneer wij nu de titels bekijken van de 60 verschillende boekjes, die de Sticusa stuurde, zien wij inderdaad dat de AO reeks een ongelofelijk uitgebreid aantal onderwerpen behandelt. Het zou ondoenlijk zijn alle 60 titels te noemen maar een klein gedeelte ervan zal reeds duidelijk maken dat het waar is, wat de redactie schrijft, n.l. dat iedere abonné van de AO reeks, na verloop van tijd over een uitgebreide documentatie beschikt, die gelijk staat met een actuele encyclopedie.

Onder de het C.C.C. ter beschikking staande boekjes vonden wij titels als: Rookt U, een actuele vraag", „Siamese Tweeling", „Titanium, krachtig metaal", „Dicht die Delta" (afsluiting der zeegaten)", „Er komt bezoek van.. de komeet Pons Brooks", „Vliegende Schotels", „Portret van Indo China", „Florence Nightingale", „Een Nieuw Kabinet", „De Nieuwe Woordenlijst", „Buys Ballot, 100 jaar K.N.M.I.", en vele andere.

Dit zijn inderdaad onderwerpen, die op een bepaald ogenblik in het brandpunt der belangstelling stonden. De AO reeks behandelt echter ook vraagstukken, die door een bepaalde gebeurtenis de aandacht vroegen maar die, ook nadat de gebeurtenis lang voorbij is, wetenswaardig blijven. Daarbij denken wij aan titels als „Kleurenkleed der Kerken", „Grotten, holen en spelonken", „Arabische Geneeskunst", „Rommel als grondstof", „Scala di Milano", „Algen, men ziet er brood in", „Problemen rond de bloei", „Budget Onderzoek", Machines bedienen machines", „Bermuda", enz. enz.

De namen van de auteurs van de boekjes garanderen dat de lezer geen „kitsch" krijgt voorgezet. Meestal zijn het personen die door hun werk in nauw contact staan met het door hen behandelde onderwerp. De boekjes zien er aantrekkelijk uit met omslagen in verschillende kleuren, een foto van het desbetreffende onderwerp voorop en foto's en illustraties in de tekst.

Op de achterkant wordt vaak melding gemaakt van nieuwe AO boekjes maar ook vinden wij aankondigingen, die vertellen dat de Stichting IVIO zich nog met andere zaken bezig houdt. Er worden b.v. ontwikkelings cursussen (talen, techniek e.d.), z.g. „naschoolonderwijs" georganiseerd, waarbij door het Rijk erkende getuigschriften worden verstrekt. Men organiseert tekenwedstrijden, kalenderacties en fotoprijsvragen, waarbij iedere abonné naar aantrekkelijke prijzen kan mededingen.

Wanneer soms blijkt dat een AO boekje een onderwerp behandelt, waarover velen nog meer inlichtingen wensen, doet de Stichting uitgebreide brochures over dat vraagstuk verschijnen, die voor een gering bedrag verkrijgbaar zijn.

De abonné's werken trouwens zelf mee aan het ontstaan van bepaalde boekjes: zij stellen onderwerpen door, uiten goed- of afkeuring over een verschenen publicatie en kunnen gegevens verstrekken over een, door de redactie voorgesteld onderwerp. En vaak staat de redactie zelf verstomt, hoeveel er over zo'n vraagstuk valt te zeggen. Uit dit alles blijkt dus wel dat de AO reeks (die reeds haar tiende na-oorlogse jaargang is ingegaan), in een behoefte voorziet en een werkelijk lévend orgaan is.

Toen het C.C.C. de AO boekjes van de Sticusa ontving, meende het eerst deze uitsluitend aan de scholen te moeten doorgeven. Dit zal inderdaad gebeuren. Maar daarnaast meende men dat de AO reeks het verdient, ook onder de aandacht van het Curaçaose publiek te worden gebracht.

Daarom stelt het C.C.C., zo lang de voorraad strekt, enkele boekjes gratis ter beschikking van al degenen, die hiervoor belangstelling hebben. Op het kantoor, (Kransgebouw) Curaçaostraat 50, Otrabanda, liggen de boekjes ter inzage.

Nog slechts zeven Nederlandse kranten in Indonesië

Buitenlandse BLADEN verdwijnen langzaam maar zeker, ook zonder perswet

Voor het eerst sinds 1949 is in Indonesië een boek verschenen, dat een beeld geeft van de pers in dit land. Het is de persalmanak, uitgegeven door het persinstituut in Djakarta, een lijvig boekwerk van een dikke 300 bladzijden. Men vindt er bijzonderheden in over alle kranten en tijdschriften die in Indonesië verschijnen, maar ook allerlei statistische gegevens over de pers in Indonesië, een historisch overzicht over de ontwikkeling van de pers in de periode 1945-55 gegevens over journalisten, persclubs, advertentietarieven, buitenlandse persbureaus enz. enz. Het geheel is in het Indonesische gesteld, maar van de belangrijkste gegevens wordt telkens een samenvatting in het Engels gegeven.

In 1949 gaf de regeringsvoorlichtingendienst in Batavia een „perslijst" uit, die destijds alleen een korte opsomming gaf van de in Indonesië verschijnende kranten en tijdschriften. Door deze naast de persalmanak van thans te leggen krijgt men echter een bijzonder aardige indruk van de vooruitgang in deze jaren. Goeddeels kan men die trouwens ook wel onmiddellijk uit de statistieken in de almanak krijgen.

Jammer is alleen dat de persalmanak op het moment van zijn verschijnen al weer enigzins verouderd was. De gegevens, die erin verwerkt zijn, betreffen de situatie zoals deze ongeveer een jaar geleden was.

Volgens deze gegevens verschenen er in Indonesië 75 kranten in het Indonesisch, zeventien in het Chinees, negen in het Nederlands, twee in het Engels, een in het Soendanees en een in het Javaans. Wat betreft de kranten in het Nederlands is dit in elk geval al niet geheel juist meer, want er zijn op dit ogenblik nog maar zeven kranten in onze taal over. Het afgelopen jaar sneuvelden de Makassaarse Courant en het Nieuwsblad voor Indonesië. De gemiddelde oplaag van de Indonesische kranten is volgens de persalmanak in 1954 gestegen tot 6250 exemplaren; de twee jaren daarvoor was dat 5.000 exemplaren. De grootste krant is Keng Po met een oplaag van 39.000 exemplaren, gevolgd door Pedoman met 20.000 exemplaren (opmerkelijk is dat deze kranten beide de socialistische partij van Sjahrir zijn toegedaan, zoals veel andere kranten in Indonesië. Toch kreeg deze partij bij de recente verkiezingen slechts zeer weinig stemmen. Wel een bewijs dus dat de invloed van de pers nog niet zo heel groot is).

Van de kranten in Indonesië verschijnen er 25 in Djakarta, 15 in Surabaja, 14 in Medan, 9 in Makassar, 7 in Pontianak, 6 in Semarang, 5 in Bandjarmasin, in Bandung en Samarinda elk 3, in Palembang, Padang, Jogjakarta, Menado en Kutaradja 2 en in Djambi, Surakarta, Malang, Denpasar, Balikpapan, Kupang, Ambon en Ternate elk een.

De Nederlandse kranten, die nog in Indonesië verschijnen, moeten het vrijwel uitsluitend hebben van abonné's; losse nummers maken slechts een zeer klein percentage van de oplaag uit. Van de Indonesische kranten daarentegen wordt door elkaar dertig procent los op straat verkocht.

In de persalmanak is ook een vergelijking getrokken met verschillende andere landen. Daaruit blijkt dat in Indonesië op elke 1.000 mensen er zeven een krant lezen. In Pakistan zijn dat er twee, in Indië acht, in de Filippijnen 24, in Nederland 249, in Japan 353 evenals in Amerika, en in Engeland 611.

In 1949 verschenen er in Indonesië 45 Indonesische dagbladen, in 1954 reeds 77. Hun gezamenlijke oplaag steeg in dezelfde periode van 227.1 miljoen tot 508.7 miljoen. Maar het aantal dagbladen in het Nederlands minderde in dezelfde periode van zeventien tot negen (nu nog zeven!).

Van de thans in Indonesië verschijnende kranten verscheen 16 pct voor de oorlog reeds, 34 pct werd opgericht in de jaren 1945-1950 en de overige 50 pct werd opgericht in de jaren 1950-54. Van het totaal verschijnt thans 48 pct als ochtendblad en 52 pct als avondblad. Er valt echter een verschuiving naar de ochtendbladen waar te nemen. Alleen van de Nederlandse kranten verschijnen er zes van de zeven als avondblad.

Al deze en dergelijke gegevens kan men halen uit deze zeer praktische en overzichtelijke persalmanak. Er blijkt voldoende duidelijk uit dat de Indonesische pers gestaag vooruit gaat en dat de rol van de Nederlandse pers in Indonesië steeds minder belangrijk wordt.

Er is ook nog steeds sprake van een perswet, waarbij de buitenlandse pers in Indonesië verboden zal worden. Te oordelen naar deze cijfers zal men echter ook zonder een dergelijke wet het op den duur wel zover brengen dat de buitenlandse pers in Indonesië haar deuren moet sluiten. Wat de perswet zelf betreft: het ontwerp, met de opstelling waarvan men twee en een half jaar bezig is geweest, is op vele punten op een congres van Indonesische journalisten in Prapat scherp aangevallen en wordt nu nog eens op de helling genomen. Hoelang dit nog zal duren valt moeilijk te zeggen. En voorlopig gaat alles nog maar gewoon door.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

43—30. „Waar is het kind!" bijt hij Ragnar toe, terwijl hij met het zwaard in de hand dreigend op hem toe treedt.

„Bedrieger!" gromt deze woest, „wilt ge mij nog bedreigen ook!" Hij springt achteruit en trekt zijn zwaard.

„Ik zal Uw streken voorgoed afleren!"

Onstuimig valt hij aan. Sörli pareet en doet een tegenaanval. Een tijdlang wordt er niets gehoord dan de zware ademhaling der twee mannen en het ketsen van staal op staal.

Sörli is in zijn tijd en bekwaam zwaardvechter geweest maar Ragnar is onbetwist zijn meerdere en centimeter na centimeter dringt deze hem achteruit in de richting van de deur......

„Bereid U voor om te sterven", sist hij Sörli toe. „Laffe kinderrovers spaar ik niet

„Ha!" hijgt Sörli. „Ge kunt mij niet doden. Als ik dood ben, kunt ge geen losgeld voor mij bedingen!"

't Is waar, denkt Ragnar en aarzelt even. Ik moet hem niet doden. Ik al hem alleen ontwapenen.

Die korte aarzeling wordt hem noodlottig, want met volle kracht slingert Sörli hem de zwaardschede, die hij nog steeds in de linkerhand hield in het gelaat.

De man wankelt achteruit, het zwaard glipt hem uit de hand.....

Met opgeheven zwaard treedt Sörli op hem toe. „En nu het kind, zeg op, waar is het kind! Ik geef U drie [illegible] waar ge het verstopt hebt".

Radeloos kijkt de nu weerloze Ragnar om zich heen en ziet dan iets achter zijn tegenstander dat zijn ogen even doet opglimmen......

„Toen ik hier wegging was het kind er nog", zegt hij langzaam „Gijzelf moet het weggestopt hebben!"

„Ik heb U gewaarschuwd", sist Sörli woedend en heft zijn zwaard op om toe te slaan. Maar een stalen vuist klemt zich om zijn pols en trekt hem achteruit.

Zonnestralen voor het aandrijven van atoomturbines

Wenen. — Sprekers op de vijfde wereldconferentie inzake energie, die thans in Wenen wordt gehouden, hebben verklaard dat zonnestralen op economische wijzen kunnen worden gebruikt voor het aandrijven van stoomturbines en voor het verwarmen van huizen.

Professor Hans Thirring (Oostenrijk) zei in een geschreven rapport, dat aan de conferentie werd voorgelegd, dat warmwater reservoirs met zonnekracht als „brandstof", een door zonne-energie verwarmde en gekoelde huizen reeds goedkoop in massaproductie zouden kunnen zijn "Als het welgestelde deel van de wereldbevolking evenveel belangstelling zou tonen voor het bouwen en inrichten van huizen met economisch comfort als voor auto's radio's en televisie".

H. Taber van het Israelische naionale natuurkundige laboratorium zij dat Israel slechts weinig natuurlijke hulpbronnen heeft doch dat wetenschappelijke deskundigen aldaar blijkbaar niet in staat zijn geweest voldoende zonne-energie vrij te maken. Tot dusverre, zo zei hij, is het in Israel nog niet gelukt met zonne-energie middelgrote stoomturbines aan te drijven.

Amerikaanse sprekers zeiden dat, hoewel de Verenigde Staten geen tekort aan gewone brandstoffen hebben, de mogelijkheden van zonne-energie worden onderzocht.

Professor Thirring zei dat de aarde ieder jaar een hoeveelheid zonne-energie ontvangt die 35.200 maal het huidige jaarlijkse wereldgebruik aan deel hiervan wordt gebruikt, zo zei hij.

Togliatti vroeg "Imprimatur" aan Sovjets

Rome. — Volgens het te Rome verschijnde onafhankelijke dagblad Momento-Sera heeft Palmiro Togliatti de tekst van zijn geruchtmakende verklaring tegenover het tijdschrift Novi Argomenti eerst ter goedkeuring aan de leiders van het Kremlin voorgelegd.

Zoals bekend stelde de Italiaanse communistische leider in zijn verklaring, dat de huidige Sovjet-leiders een nadere verklaring over hun aanvallen op Stalin schuldig zijn, met name over de vraag, hoe de met het Leninisme strijdige gang van zaken in de Sovjet-Unie zo lang kon voortduren.

Naar Momento-Sera meldt, wordt de opvatting, dat Togliatti eerst het "imprimatur" van de Sovjet-leiders heeft gevraagd, bevestigd in het orgaan voor de militante leden van de Italiaanse communistische partij.

Radio-signalen van planeet Venus

Columbus. — Dr John Kraus, radio-astronoom te Columbus in Ohio, heeft verklaard nieuwe radiosignalen te hebben gehoord, die vermoedelijk afkomstig zijn van de planeet Venus.

Kraus is directeur van het radio-observatorium van de staats universiteit van Ohio. Hij verklaarde dat de signalen veel overeenkomst vertoonden met die welke door radio-telegraaf stations op de aarde worden uitgezonden.

IN MADRID WORDT RUSSISCH GEDOCEERD

Spaanse diplomatie op zoek naar meer bewegingsvrijheid

Hulp uit Amerika blijft beneden de verwachtingen

(Van onze correspondent in Spanje)

Een dezer dagen gepubliceerde beschikking van het Spaanse ministerie van onderwijs bepaalt, dat met ingang van het aanstaande nieuwe academisch studiejaar het onderwijs in de Russische taal zal worden opgenomen in het onderwijsprogram van het Madrileens Centraal Taalinstituut. Interessant is de motivering. „Talrijk", zo luidt de toelichting, „zijn de aanvragen nopens de invoering van dit onderwijs, gebaseerd op het onbetwistbare nut van rechtstreeks ontwikkeling van de Russische wetenschappelijke en technische literatuur te kunnen volgen." De in het kader van de totale Spaanse politiek nogal curieuze maatregel heeft uiteraard enig commentaar uitgelokt. Sommige waarnemers zien er o.a. een officiële tegemoetkoming in aan de de laatste tijd bijzonder sterk tot uitdrukking gebrachte aandrang om het hoger onderwijs in Spanje wat meer open te stellen voor de gecompliceerde hedendaagse werkelijkheid. Tot op zekere hoogte en in zekere zin heeft men te maken met de invoering van een nieuw en positief element in de officiële Spaanse houding tegenover het door het bestaan van de Sovjet-Unie opgeworpen probleem. Hier speelt mogelijk dan ook een overweging van psychologisch karakter in de getroffen beschikking mee: de bedoeling om clandestiene communistische pro-Sovjetpropaganda in Spanje de wind enigszins uit de zeilen te nemen.

Het is echter niet uitgesloten te achten, dat wat er uitziet als niet meer dan een lichte intellectuele flirt met de Sovjet-Unie verder zou kunnen gaan, en dat het de voorbereiding zou kunnen zijn voor gewichtige contacten van zakelijke aard. Zoals wij indertijd berichtten, trok het het vorig jaar de aandacht, dat enerzijds Spaanse zakenlieden afvaardigingen stuurden naar de jaarmarkten van Leipzig en Praag, anderzijds een officiële wetenschappelijke Russische delegatie het te Madrid gehouden internationaal ingenieurscongres bijwoonde. Dat er meer in het algemeen reeds handelscontacten met gene zijde van het „IJzeren Gordijn bestaan, bewijst ook het feit, dat hier en daar bij de Barcelonese industrie machinerieën uit Praag in gebruik zijn, terwijl zulke machines eveneens geëxposeerd worden op de momenteel te Barcelona gehouden internationale jaarmarkt. Deze contacten lopen, naar het schijnt, via Zwitserse firma's.

Een en ander zou tevens een wenk kunnen inhouden aan het adres van de Verenigde Staten, wier economische hulp, hoezeer ook welkom en dankbaar aanvaard, zoals bekend toch beneden de Spaanse verwachtingen blijft. Natuurlijk zou het geenszins de bedoeling zijn Spanje's „unieke, volstrekte betrouwbaarheid" als bondgenoot in het anti-communisme in twijfel te trekken; men zou echter wel te verstaan willen geven, dat ook Spanje zich door dit-bondgenootschap niet met handen en voeten gebonden acht, vooral niet waar het op de behartiging van zijn materiële belangen aankomt.

Ook Spanje zou de les trekken uit de omstandigheid, dat „coëxisteren" in de mode komt. In het afgelopen jaar is zelfs hier en daar in de Spaanse pers met een zekere bewondering geschreven over Tito's talent in het eten van twee walletjes. Zijn voorbeeld werd weliswaar niet ter navolging door Spanje aanbevolen, maar de schrijvers trokken toch in twijfel of de zo sterk geaccentueerde „vanzelfsprekendheid" van Spanje's anti-communistische z.g. „voorhoedepositie" in de onderhandelingen met Washington wel zo'n beste troef was geweest.

Overigens: kennis van het Russisch en van Russische kwesties zal ook de Spaanse diplomatie te stade kunnen komen in haar betrekkingen met de Arabisch sprekende wereld, waar Spanje, zoals bekend, gaarne wil optreden als de aangewezen brug met het christelijke westen. En deze Arabisch sprekende wereld is nu door de Sovjet-Unie als bijzonder penetratiegebied uitgekozen.

In verband met het hier besproken onderwerp verdient als zeer merkwaardig nog vermelding, dat enkele weken geleden Spanje en Indië besloten hebben diplomatieke betrekkingen aan te gaan en ambassadeurs uit te wisselen. Zoals genoegzaam bekend is wordt het Indië van Nehroe beschouwd als kampioen van het neutralisme: het onderhoudt zeer goede betrekkingen met Moskou. Het Madrileense katholieke dagblad „YA" — een goede en oude relatie van de minister van buitenlandse zaken, Martin Artajo — wijdde aan de beslissing een uitvoerig commentaar. Het gewaagde daarin van de sterke reserves, waartoe zowel Nehroe's buitenlandse politiek, diens meegaandheid jegens het communisme en zijn [illegible] gen politieke ideologie aanleiding gaven. Maar, zo verklaarde het, tussen Spanje en Indië bestaan nu eenmaal belangen, die zonder het onderhouden van normale betrekkingen niet goed te beschermen zijn.

Welke die belangen zijn? Zeer waarschijnlijk nog wel andere dan die, welke samenhangen met de Spaanse katholieke missioneringsarbeid in de [illegible]lijke republiek. Zoveel is zeker, dat deze stap bewijst, dat de Spaanse diplomatie voornemens is zich ruimer en vrijer te gaan bewegen.

Overal op zijn tocht door West-Duitsland ontmoette President Soekarno van Indonesië een gul onthaal. Foto: Hier ziet men hem met zijn Duitse Gastheren. V.l.n.r. Bondskanzelier Adenauer, President Sukarno, Bondsdagpresident Dr. Gerstenmeier en Bondspresident Heuss.

Kartonnen rekenmachine controleert graad van dronkenschap

Toronto. — Twee dokters te Toronto — dr. R. Gordon Bell, leider van een instituut voor de behandeling van alcoholici en dr. K. W. Ferguson van de universiteit van Toronto — hebben een kartonnen rekenschijf in zakformaat ontworpen voor drinkers, die niet weten wanneer ze genoeg hebben gehad. De schaal op de schijf, waaraan zij de naam „Alcodial" hebben gegeven, loopt van „vrolijk" via „zorgeloos" tot „stomdronken".

De alcodial bestaat uit een draaibare schijf met een pijl, welke wordt rondgedraaid tot de punt op een schaal het aantal gebruikte borrels aanwijst. Op de onderste helft van de schijf staat een schaal van lichaamsgewichten en daartegenover staan cijfers van 30 tot 350. Van het cijfer tegenover iemands gewicht wordt 15 afgetrokken voor elk uur sinds hij met drinken is begonnen. Wat dan overblijft is het alcoholgehalte van zijn bloed in milligrammen per gram.

Om het eenvoudig te maken is de kaart verdeeld in drie secties, die achtereenvolgens groen, geel en rood zijn gekleurd. Zolang de drinker binnen de groene sector blijft, kan hij door blijven drinken. De gele duidt aan, dat hij op moest passen en komt hij in de rode sector terecht, dan moet hij een tijdje uit de buurt van auto's en borrels blijven. De heren Bell en Ferguson hebben ongeveer 1000 exemplaren van hun alcodial laten drukken. Ze kosten een dollar. Politie, verzekeringsmaatschappijen en automobielclubs hebben hun belangstelling in het apparaat reeds laten blijken.

Natuurtheater op vroeger slagveld in BRABANT (Ned.)

Van Son naar Best loopt een rustige weg. Hij doorsnijdt een stuk Brabant, waarop nog de luister van de alleenheersende natuur ligt. Daar deinen de dennen op de zomerwind en wuiven rietpluimen boven de haast droge vennen. 't Is er schoon en 't is er stil, omdat nog maar weinig mensen de schoonheid van de stilte beroerden. De stedeling, die er voor het eerst de voet zet, voelt zich verlegen dat hij dit dorado nog niet eerder ontdekte. Deel van dit landschap vormen de gemeentebossen van Best.

Temidden van duizenden dennen hebben de Bestenaren een natuurtheater aangelegd. Of liever: gevonden, want er was maar heel weinig nodig om van het bijkans droge ven, dat de bizarre naam ''t dooie wijf' draagt, een arcadisch toneel te maken en van de omliggende heuvels een amfitheater. Het schoonste decor, dat een omgeving leveren kan, was er óók al bij: een waas van speels wiegelende berkenkruinen tegen een statige wand van naaldhout. Wie hier even zijn fantasie laat gaan, ziet sprookjes werkelijkheid worden. Oberon en Titania uit Shakespeares 'Midzomernachtsdroom' kunnen hier ontwaken.. en zou Best geen wevers, loodgieters en kleermakers kunnen leveren om de meest dichterlijke zaken met hun nuchtere grappen te doorspekken! Uw milde mijmering wordt echter uit de idylle weggescheurd door de felle spitsen van onze Noord Atlantische Verdrags Organisatie: de straaljagers: het moderne woud van Birnam, dat optrekt naar Dunsinan. De wereld is niet minder wreed geworden dan in de dagen van Shakespeares 'Macbeth'.

Men zal u vertellen — mocht ge het nog niet weten — dat hier rond de bevrijding fel gevochten werd, dat hier duizenden jonge kerels voor de vurig verlangde vrijheid vochten, en vielen.. Eens was hier de aarde rood van bloed.. Van kerels als Brodie en Cole en Joe Mann, paratroopers van het tweede bataljon van het 520ste regiment. Joe Mann.. straks staat zijn naam boven de ingang van het theater.. straks staat een monument, dat hem en alle bevrijders eert aan de rand van het amfitheater.

In 'Rendezvous with destiny' staat van hem geschreven: 'hij zat tegen de kant van de greppel, een brede geul, waarin ook zes andere mannen zaten. Hij zag de granaat en voelde hem achter zich op de grond komen. Maar zijn armen waren verbonden en der halve onbruikbaar door de vier wonden van de vorige dag. Terwijl hij naar de anderen schreeuwde 'granaat' en volledig bewust was van wat hij deed, ging hij er met zijn rug op liggen en ving zo de explosie op met zijn eigen lichaam ' 'Mijn rug is weg' waren zijn laatste woorden.

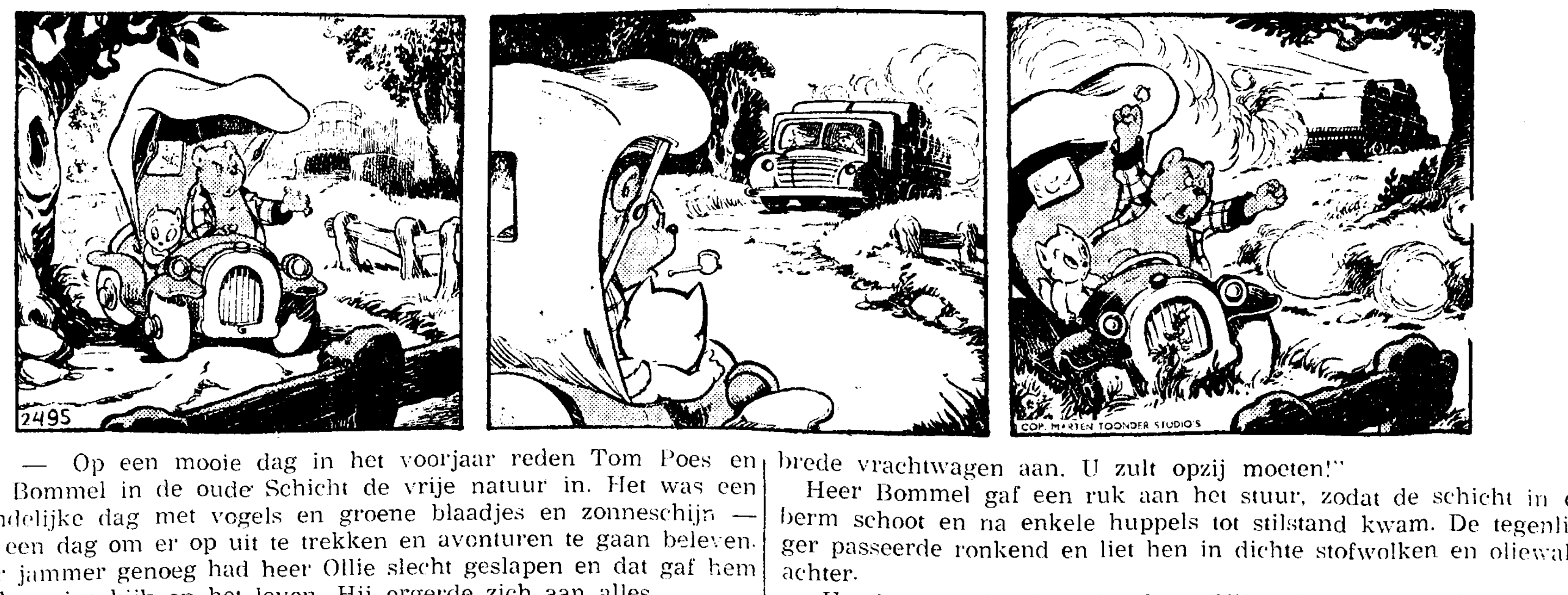
Op 18 september zullen opnieuw Amerikanen naar Best trekken. Luitenant-kolonel Steve Chappuis, de man die twaalf jaar geleden bevel voer over het tweede bataljon zal er bij zijn. Men zal het monument onthullen, dat door beeldhouwer Berntsen uit Nijmegen vervaardigd wordt. En Bestenaren en al wie er meer naar dit natuurtheater trekken, zullen hier telkens weer herinnerd worden aan wat de vrijheid waard was voor hen die vielen. De werkelijkheid is er hier niet een van louter nachtegalengezang en merelgefluit, de snerpende kreet van de straaljager hoort er bij: hij is het teken aan de wand: de klagende roep van een noodlotsvogel. Zo wankel immers blijft het bezit van de vrede. Jo Mann gaf zijn leven voor de vrijheid. En zijn naam aan een natuurtheater. En is er wel een schoner symbool van de vrede denkbaar dan juist dat van de mens, die opgaat in het spel van de verbeelding? Men had hem niet beter kunnen eren.

("Philips Koerier")

New York. — Vijftien landen hebben in New York een nieuwe internationale conventie ondertekend voor hulp aan vrouwen en kinderen, die zonder ondersteuning zijn achtergebleven, nadat de vader van het gezin geëmigreerd was.

Premier Nehroe van India is uit New Delhi naar Damascus vertrokken. Hij is op weg naar Londen ter bijwoning van de conferentie van premiers van de Britse Gemenebest.

TOM POES en de Daadsteller

2495 — Op een mooie dag in het voorjaar reden Tom Poes en heer Bommel in de oude Schicht de vrije natuur in. Het was een vriendelijke dag met vogels en groene blaadjes en zonneschijn — echt een dag om er op uit te trekken en avonturen te gaan beleven. Maar jammer genoeg had heer Ollie slecht geslapen en dat gaf hem een knorrige kijk op het leven. Hij ergerde zich aan alles.

„Het is een schande!" sprak hij. „Wat een weg!" Middeleeuws noem ik dat! Hebben we daar nu een gemeentebestuur voor? Kijk nu toch eens hoe smal en hobbelig het hier is. En dat in deze tijd met snelverkeer en moderne voortvarende lieden achter het stuur. Heren, die op willen schieten zoals ik! Als Ik het voor het zeggen had, zou ik hier een brede, fraaie snelweg laten aanleggen. Héél breed, met zes banen en met een minimum snelheid, als je begrijpt wat ik bedoel"

„Hm", zei Tom Poes. „Kijk uit, heer Ollie! Daar komt een erg brede vrachtwagen aan. U zult opzij moeten!"

Heer Bommel gaf een ruk aan het stuur, zodat de schicht in de berm schoot en na enkele huppels tot stilstand kwam. De tegenligger passeerde ronkend en liet hen in dichte stofwolken en oliewalm achter.

„Het is een schande!" riep heer Ollie, uit zijn voertuig hangend.

„Die lui razen maar over de wegen of het niets is! Er moest een maximum snelheid voor vracht auto's bestaan! En dan wie weg! Zo'n weg is een aanfluiting! Als ik het voor het zeggen had, zou ik hier éénrichtingsverkeer maken! Een rustige autoweg met twee banen, die......"

Tom Poes luisterde niet. Hij dacht, dat heer Bommel wel tot vriendelijker gedachen zou komen wanneer ze eenmaal in de vrije natuur waren.

Ons nieuwe beeldverhaal

Willemstad. — Heden beginnen wij weer met een nieuw beeldverhaal van Tom Poes. Met spanning hebben allen de vorige avonturen van Heer Bommel gevolgd toen deze ging vereeuwen en dank zij het kranige optreden van Tom Poes weer in de twintigste eeuw terug kon keren. Vandag beginnen wij met het verhaal over de daadsteller, waarin wij een oude bekende zullen ontmoeten, namelijk Kwetal de breinbaas.

Hoe de avonturen met de daadsteller in dit nieuwe verhaal zullen verlopen, zullen onze lezers spoedig weten.

Milaan. — In de Lombardijse laagvlakte, in Italië, is een stakingsbeweging aan de gang, die het tijdig binnenhalen van de rijstoogst in gevaar brengt. Bij schermutselingen met de politie zijn verscheidene gewonden gevallen. Talrijke arrestaties zijn verricht.

Na Khroesjtsjevs „geheim verslag"

De dood van ORDZHONIKIDZE blijft in raadselen gehuld

Sovjet-leiders houden nog onthullingen in petto

(Van een bijzondere correspondent)

Het communiqué van het Hooggerechtshof van de Sovjet-Unie van 29 mei j.l., waarin werd medegedeeld, dat de „Stalin van Azerbeidsjan". Bagirov, samen met drie anderen in Bakoe ter dood was veroordeeld en terechtgesteld, heeft noch in Moskou noch elders in de wereld enige verrassing gewekt. Bagirov was al in juli 1953, onmiddellijk na de val van Beria, wiens naaste medewerker hij was, aan de dijk gezet; het enige verwonderlijke in zijn zaak is, dat men drie jaar heeft gewacht vóór men hem veroordeelde. Zou hij beschermers hebben gehad in het Kremlin, zoals een hardnekkig gerucht wil? Men vertelt, dat Malenkov persoonlijk moeite heeft gedaan om zijn leven te redden. Maar dat zijn niet meer dan geruchten. Het werkelijke belang van de affaire-Bagirov is gelegen in de opheldering, die zij wellicht verschaft, over een heel wat gewichtiger, maar ook heel wat duisterder zaak: de zaak van Serge Ordzhonikidze, de Georgische kolos, die, als dat mogelijk is, een groot vriend was van Stalin en wiens dood in 1937 tot dusver door raadsels was omringd. Het communiqué van 29 mei bevat de volgende passage: „Bagirov en de andere beklaagden hebben actief deelgenomen aan de intriges, die Beria en zijn handlangers hebben geweven rond de grote leider van de communistische partij en van de Sovjet-staat, Serge Ordzhonikidze, door mensen, die zij gearresteerd hadden, te dwingen valse beschuldigingen tegen hem uit te brengen". Men kan deze passage in verband brengen met de passage van Khroesjtsjev in zijn vermaard geworden „geheim verslag" over de „wreedheid" van Beria, die Serge Ordzhonikidze door een genadeloze vervolging tot zelfmoord dreef.

Het is de moeite waard om eraan te herinneren, dat de schuld van de Beria-kliek aan de vervolging, waarvan in 1937 de naaste vrienden en de ouders van Ordzhonikidze het slachtoffer werden, voor het eerst is geconstateerd in november 1955, tijdens een proces in Tiflis tegen de vroegere politie-autoriteiten in Georgie. ***Maar het leek er toen veel op, dat men de hele zaak in de doofpot wilde stoppen;*** *in de Russische pers werd er geen enkele bekendheid aan gegeven.*

Trouwens, noch het vonnis van Tiflis, noch dat van Bakoe, dat op 29 mei werd bekend gemaakt, noch de uiteenzetting van Khroesjtsjev op 25 februari, beschuldigen Beria rechtstreeks van moord op Ordzhonikidze of van het veroorzaken van diens dood. Het schijnt, dat de Sovjet-leiders ten aanzien van dit onderwerp nog enkele onthullingen in petto houden.

Ordzhonikidze was, temidden van de „oude bolsjewieken", een figuur apart. Zekere trekken van zijn karakter vertoonden grote overeenkomst met die van zijn mede-Georgiër Stalin: hij was heftig, lichtgeraakt en niet in staat tot enige zelfbeheersing. Maar anders dan Stalin was zijn heftigheid rondborstig, explosief, zonder rancune. „Theorie: nul; praktijk: uitstekend", zei Lenin van hem, Lenin, die de persoon van Ordzhonikidze op hoge prijs stelde, ofschoon hij hem bijna eens uit de partij heeft gejaagd, zozeer had zijn vechtlustig temperament hem buiten zichzelf gebracht.

Ordzhonikidze en Stalin hebben elkaar in [illegible] in de gevangenis leren kennen. Er zijn verhalen, dat zij enige tijd tevoren enkele gewapende overvallen hadden gepleegd om de partijkas te spekken, maar dat is nooit bevestigd. Na [illegible] zijn zij bijna onafscheidelijk. Zij aan zij gaan zij het centrale comité binnen. Zij vullen elkaar aan: de ruwe intrigant en zijn „manusje van alles". In 1921 wordt Ordzhonikidze door Stalin belast met de „pacificatie" van Georgië. Dat is de rol, die hem ligt: die van de onverzettelijke zuiveraar. Net als Stalin wordt deze andere Georgiër een wrede ijveraar voor de „Groot-Russische" idee. Zijn grootste vijanden zijn de nationalistische landgenoten. Trotzky veracht hem, maar prijst zijn machtige vitaliteit, zijn moed, zijn karaktervastheid en doet een beroep op hem in de burgeroorlog.

Tenslotte maakt deze „veroveraar", deze „ongeduldige", die met heel zijn hart de dromers, de utopisten, de intellectuelen veracht, deze vriend van Dzherzinsky, de Saint-Just der bolsjewieken, samen met Vorosjilov en Kaganovitsj deel uit van de groep, die Stalin aan de macht brengt. Tijdens alle crises, die elkaar opvolgen, blijven „Koba" (de schuilnaam van Stalin) en „Sergo" trouwe vrienden. Hij is de enige, die het zich zelfs na 1934, het jaar waarin de vervolgingswaanzin van Stalin in een beslissend stadium komt, kan veroorloven de Russische dictator tegen te spreken.

Maar op zekere dag ging „Sergo" te ver en dat leidde tot zijn ondergang. „Je hebt je verstand verloren, je gedraagt je als een idioot", zou hij Stalin hebben toegeschreeuwd, toen hij vernam, dat deze van plan was Piatakov te laten arresteren, de man, die Lenin in zijn beroemd testament „een van de meest begaafde regeerders van de Sovjetstaat" noemde. Ordzhonikidze was op dat ogenblik commissaris voor de zware industrie en Piatakov was zijn plaatsvervanger.

De vestiging van de industrie, vooral van de zware industrie, was een opgave, waaraan Piatakov zich met fanatieke ijver had overgegeven. Hij was Trotzkist tot 1929, oefende net als Trotzky kritiek op de regering (destijds voorgezeten door Rykov), omdat zij volgens hem de industrie niet snel genoeg ontwikkelde. Stalin, die een felle haat koesterde tegen alles, wat hem aan Trotzky herinnerde, had deze talentvolle man de weg naar hoge posten versperd. In plaats van leider van de zware industrie werd Piatakov slechts plaatsvervanger van Ordzhonikidze, die hem overigens zeer waardeerde en beschermde.

CONFLICT TUSSEN ORDZHONIKIDZE EN STALIN WEGENS DE ARRESTATIE VAN PIATAKOV

In 1936 vertrouwde Yagoda, de chef van de geheime politie, Ordzhonikidze toe, dat zijn plaatsvervanger gearresteerd zou worden en hij vertelde erbij, dat men hem van Trotzkisme zou beschuldigen. Ordzhonikidze zocht Stalin op en kreeg met hem zo'n stormachtige woordenwisseling, dat hij na afloop door een hartaanval werd getroffen. Maar zijn tussenkomst was vergeefs. Piatakov werd gearresteerd, veroordeeld en terechtgesteld.

Na het proces had Ordzhonikidze, wiens ministerie in Piatakov en in vele anderen de meest waardevolle medewerkers had verloren, wederom een onderhoud met Stalin. Hij slingerde hem de beschuldiging in het gelaat, dat het vonnis niets anders was dan een moord, bedreven door een krankzinnige: „Je bent gek, ik weet het nu; ik heb je al een hele poos gadegeslagen. Ik zal de partij meedelen, dat jij niet meer onze leider kunt zijn. Je bent geestelijk ziek." Dit onderhoud had plaats op 16 of 17 februari 1937, enkele weken na het eind van het proces-Piatakov. Op de achttiende februari, om half zes 's morgens, stierf Ordzhonikidze.

Onmiddelijk verspreidde zich in Moskou het gerucht dat hij vergiftigd was. Misschien om aan deze geruchten een eind te maken begaf Stalin zich diezelfde dag naar het huis van Ordzhonikidze en liet zich aan het doodsbed van zijn vroegere makker fotograferen in gezelschap van Jezhov, Molotov, Kaganovitsj, Zhdanov, Vorosjilov en Mikoyan. De volgende dag verscheen de foto in de „Pravda". Maar de achterdocht van het publiek werd daardoor niet weggenomen.

Men wist evenwel tot 1952 niets naders omtrent de werkelijke omstandigheden, waaronder Ordzhonikidze de dood had gevonden.

In 1952 publiceerde en zekere mevrouw Magnus, die indirect bij de zaak betrokken was geweest en die de Sovjet-Unie had kunnen ontvluchten, haar mémoires. Mevrouw Magnus was in 1937 assistente van professor D. D. Pletnev, arts voor de hoogwaardigheidsbekleders van het Kremlin, die Orzhonikidze behandelde. Zij vergezelde de professor op 16 of 17 februari 1937 bij een bezoek aan Ordzhonikidze, wiens vrouw hem had verzocht met de grootste spoed te komen.

„Toen wij in de prachtig gemeubileerde werkkamer van de commissaris kwamen", schrijft mevrouw Magnus, „lag Ordzhonikidze op een divan. Toen hij Pletnev in het oog kreeg, glimlachte hij verlegen en trachtte hij zich op zijn ellebogen op te richten. Maar het lukte hem niet. Het was duidelijk, dat zijn krachten hem volledig hadden verlaten. Pletnev ging naast de zieke op de rand van de divan zitten. De commissaris drukte de professor zwakjes de hand. Tranen blonken in zijn ogen. Hij ademde moeizaam met de mond open. Pletnev voelde hem de pols, en zei: „Ik begrijp niet, wat er met u gebeurd is. Ik had u toch gezegd kalmer te zijn. Een ziek hart kan uw temperament niet verdragen".

De professor was nog niet uitgesproken, of de commissaris wierp zich met een plotselinge beweging overeind en begon, zwaaiend met zijn vuist en moeizaam ademend, op luide toon onsamenhangende zinnen uit te stoten: „U praat er maar gemakkelijk over! Maar ik.... Alles speelt zich voor mijn ogen af. Hij heeft Enoukidze uit de weg geruimd.... Hij heeft iedereen uit de weg geruimd. Nu valt hij mij aan. Maar hoe durft hij op te staan tegen zo'n kolos? En hij heeft het me zojuist voor de telefoon gezegd: „Beste kerel, je weet, dat het moet. Nicolaas Ivanovitsj (Jezhov) komt je opzoeken. Laat hem huiszoeking bij je doen, kerel. Ik heb je opdracht getekend. Het is noodzakelijk".

De commissaris legde zijn hoofd weer op het kussen neer en vervolgde nu met een zwakke stem: „Het moet! Neen, het zal niet gebeuren! Ik heb hem gezegd, dat ik van mijn wapens gebruik zal maken. Ik zal ze allemaal neerschieten als dolle honden. Ik heb gezegd, dat ik hem, de gek, het eerst zal doden". In een nieuwe opwelling van krachten schreeuwde Ordzhonikidze: „Professor, help mij. Je moet me weer op de been brengen, direct, op dit ogenblik. Anders zullen zij me wurgen, net als ze Gorki hebben gewurgd". Op dat ogenblik, vervolgt de voormalige assistente, trad een onbekende het vertrek binnen en verzocht iedereen zich terug te trekken. Mevrouw Magnus vernam later, dat het de particuliere secretaris van Stalin, Proskrebitsjev, was (de man zou thans nog in leven zijn, maar men spreekt niet meer over hem).

Dokter Pletnev kreeg zijn patiënt pas weer de volgende dag te zien en toen stond hem niets anders te doen dan de dood vast te stellen en de overlijdensacte te tekenen. Maar mevrouw Magnus verzekert, dat de professor haar later toevertrouwde, dat hij de zekerheid bezat, dat Ordzhonikidze vergiftigd èn gewurgd was. Het is mogelijk. Maar het is praktisch zeker, dat de dood van Ordzhonikidze, die per saldo een ziek mens was, is verhaast, door de politieintriges, die Jezhov en ongetwijfeld ook Beria rond hem hebben gesponnen.

Pletnev liet men verdwijnen in 1938 nadat hij was betrokken bij de affaire-Bukharin en beschuldigd van het verhaasten van de dood van Gorki en andere persoonlijkheden. Mevrouw Magnus werd bij het proces als getuige gehoord. Ofschoon Stalin Ordzhonikidze met nationale eer liet begraven, bleef hij diens vrienden en ouders vervolgen.

Het artikel ter herdenking van Ordzhonikidze, dat in de Pravda werd gepubliceerd en dat hulde bracht aan „een van de meest opmerkelijke leden van onze partij, een vurig en ongeduldig bolsjewiek", droeg de ondertekening van Stalin en van twintig anderen, die zorgvuldig waren uitgekozen, voor het grootste deel vrienden van Ordzhonikidze. De helft van hen, tien in getal, zouden korte tijd later worden gefusilleerd en anderen, zoals de Oekraïner Petrovski, werden gedeporteerd.

Khroesjtsjev en Boelganin behoren tot de weinigen, die dit bloedbad hebben overleefd.

In welke mate was Bagirov, de man die in Bakoe is gefusilleerd, betrokken bij deze moorden, die herinneren aan de somberste episoden uit de geschiedenis der tsaren? Dat zal misschien nog wel eens worden meegedeeld. Maar dan zal men ook onthullen, wie in de eerste plaats verantwoordelijk was voor de liquidatie van Ordzhonikidze en voor de intriges, die men tegen die oude bolsjewiek, zijn ouders en zijn vrienden heeft beraamd. Dat was niet de „tsjekist" uit Azerbeidsjan, en ook niet zijn chef, Beria; het was de man, die door Ordzhonikidze voor krankzinnige is uitgemaakt.

Op deze foto ziet men Serge Ordzhonikidze geheel links. Naast hem op de voorgrond staan Lazar Kaganovitsj, de latere zwager van Stalin, Klimenti Vorosjilov, de tegenwoordige president van de Sovjet-Unie (volgens Khroesjtsjev werd Vorosjilov er in het laatst door Stalin van verdacht een Engels spion te zijn) en Stalin zelf. Tussen Vorosjilov en Stalin op de achtergrond nog: Zhdanov.

IATA maakt verlaging tarief touristenklasse bekend

Cannes. — De internationale vereniging voor luchtvervoer IATA heeft een verlaging van het tarief voor de touristenklasse van het Noord Atlantische luchtvervoer bekendgemaakt van 20% met ingang van 1 oktober a.s. De tarieven van de eerste klasse zijn verlaagd met 10%. Deze nieuwe tarieven voor de eerste klasse worden in april 1957 van kracht. Met ingang van april 1958 zal een nieuwe toeristendienst tegen zeer lage tarieven ingevoerd worden waarbij het tarief voor de vlucht Londen-New York $ 232 zal gaan bedragen of 60% minder dan de tarieven, die na de tweede wereldoorlog waren vastgesteld.

De tarieven op de Zuid Amerikaanse route blijven onveranderd.

De Belgische Congo heeft thans 12.562.631 inheemse en 103.118 van buiten afkomstige inwoners.

Driemaal Igor Strawinsky

„Symphonie de Psaumes", „Oedipus Rex" en „L'Histoire du soldat"

Terwijl de recente werken van Strawinsky nog maar weinig belangstelling ondervinden bij de grammofoonindustrie, toont deze laatste juist een herleefde belangstelling voor de oudere Strawinsky, de werken uit zijn jeugdjaren en uit, wat wij nu noemen, zijn middenperiode. Inzonderheid Philips is op het ogenblik doende een reeks Strawinsky-opnamen te vervaardigen, grotendeels onder de leiding van de componist zelf, zodat men hier van authentieke interpretaties kan spreken. In die serie worden ons dan overigens ook enkele van de laatste werken beloofd. Van de oudere stukken zijn er verscheidene reeds in veel vroegere jaren op de standaardplaat onder leiding van Strawinsky opgenomen. Men krijgt hier dus heropnamen op LP maar in geheel nieuwe uitvoeringen. Hoe belangrijk dit is, behoeft nauwelijks betoog.

Allereerst is daar dan ditmaal Philips A 01193 L, die bevat de „Symphonie de Psaumes" uit het begin van de dertiger jaren en de Suite uit „L'Histoire du soldat" van 1918. De beide werken behoren tot het belangrijkste dat Strawinsky geschreven heeft sedert zijn fameuze „Cacre du printemps".

DISCOPHILIE

De „soldat" markeert het begin van een hele evolutie. Een kermisstukje, waarin het verhaal gaat over de soldaat die zijn viool — symbool van zijn ziel — verkoopt aan de duivel, later tevergeefs tegen hem in opstand komt en tenslotte door de duivel triomfantelijk wordt meegevoerd

Strawinsky heeft daar scène-muziek bij gemaakt, die zich wonderbaarlijk goed aanpast bij de theatrale uitvoering. Hij schreef die muziek met een volstrekte onaandoenlijkheid in oude vormen, maar met gebruikmaking van voor die tijd zeer gedurfde bitonale harmonieën. De „Soldat" duidt dan ook ongeveer het begin aan van Strawinsky's neo-klassieke periode, die tot op de huidige dag voortduurt. Het werk volgt die manier nog lang niet consequent. Vaak neemt men nog in een klein klankbestek de hevige ontladingen waar van een primitieve, aan de volksmuziek verwante bewogenheid.

De muziek is geschreven voor een kamerorkest van hoofdzakelijk koper en hout, slagwerk en twee strijkinstrumenten, alles solistisch bezet. In deze uitvoering wordt zij gespeeld door Amerikaanse virtuozen, en men kan nog altijd geen betere interpreet voor Strawinsky's muziek vinden dan Strawinsky zelf, Pierre Monteux misschien uitgezonderd. Strawinsky verafschuwt iedere sentimentsexpressiviteit. Hij zoekt alleen dat wat er geschreven staat: spanning en ontspanning, gerealiseerd in de meest pure klank. Het effect is bij zijn werken ongemeen prachtig. Dat blijkt ook in de uitvoering van de „Symphonie de Psaumes", die dan wel het meest potente specimen van Strawinsky's neo-klassieke stijl mag heten. Zij bestaat uit drie delen op psalmteksten, lofprijzingen die de statische, hiëratische strakheid vertonen van Byzantijnse mozaïeken. Met de Byzantijnse kunst hebben deze drie symphonische delen ook gemeen de doodse vreugdeloosheid. Het individuele sentiment heeft geen deel aan deze, als een onafwendbare plicht volbrachte lofprijzing Gods, maar in die boven het menselijke uitstijgende taal bouwt Strawinsky wel allengs een visioen op, dat in het onvergelijkelijke slot de evocatie geeft van de ganse kosmos, die tijdeloos en ruimteloos krijst om de Eeuwige. Bij niemand kan men dit aangrijpender horen dan bij Strawinsky zelf. Iedere vocale en instrumentale stem evalueert hij volledig in de klank.

Decca gaf tegelijkertijd op LXT 5098 uit Strawinsky's opera-oratorium „Oedipus Rex" maar dan met het Chorale Elisabeth Brasseur en het Orchestre de la Suisse Romande onder leiding van Ernest Ansermet, die in 1927 de wereldpremière te Parijs gegeven heeft en aan wie Strawinsky-autoriteit niet ontzegd kan worden. Nochtans heeft Ansermet weinig van de a-menselijke strakheid van Strawinsky, noch van zijn exactheid. Temposchommelingen zijn bij hem geen zeldzaamheid, om een tel minder in een maat rust bekommert hij zich niet. Dat zijn de eigenaardigheden van Ansermet. Zo heeft hij ook in de uitvoering van Oedipus Rex meer aandacht voor de vocale stemmen dan voor de orkestrale, tengevolge waarvan de balans tussen die beide niet altijd aanwezig is, maar het voornaamste is wel, dat hij sommige zijner solisten (vooral Ernst Haefliger in de hoofdrol) een lyrische vrije voordrachtsstijl toestaat, die niet in overeenstemming lijkt met de ongenadig harde taal van de muziek. In Oedipus Rex n.l. is de moedwillige onbewogenheid van de componist tot een toppunt gekomen. Binnen het bestek van drie kwartier staat het hele drama als uit een rotsblok gehouwen voor onze ogen, uitsluitend voorgedragen op de harde feiten, die van eeuwigheid hebben vastgestaan, geschreven in elementaire harmonieën, die feitelijk niet in elkander moduleren. Het wonderlijke is, dat het werk in de volkomen statische theater-opvoering, die Strawinsky zich gedacht heeft, niet voldoet, omdat het theater mensen en menselijke bewogenheid vergt, terwijl het in deze auditie op de plaat naarmate men het vaker hoort een steeds fascinerender uitwerking heeft. Van de solisten is Hélène Bouvier als Jocasta vooral te bewonderen om haar grootse stijl, die wel volkomen adequaat is aan wat Strawinsky bedoelt. Ook James Loomis is dit als Creon en de bode. Verder hoort men zeer fraaie rollen van André Vessières (Tiresias) en Hugues Cuenod (de herder). Het is toch een indrukwekkende uitvoering.

IGOR STRAWINSKY

Darius Milhaud

Nauw verwant met Strawinsky is de Darius Milhaud van omtrent de twintiger jaren. MMS gaf op nr. 108 uit vier van zijn „Cinq symphonies pour petit orchestre" door het MMS-kamerorkest onder leiding van Milhaud zelf, alsmede de Suite „La cheminée du Roi Renée", die ontleend is aan zijn muziek voor de film „Cavalcade de l'amour". Het zijn allemaal charmante, opgewekte muziekjes, waarvan de symphonietjes het belangrijkste zijn. Ze hadden geen andere bedoeling dan als onpretenticuze eenvoudige en vooral ongecompliceerde speelmuziekjes te dienen. En dat doel bereiken ze volledig.

Speelmuziek, maar dan van grotere diepgang vindt men ook op Decca LXT 5081, waarvoor het Züricher Kamerorkest onder Edmond de Stoutz speelt Bartóks Divertimento voor strijkers uit 1939 en een Sinfonia no. 2 voor strijkers en fluit op. 53 van de Zwitser Paul Müller. Van laatstgenoemde is niet heel veel bekend. Hij is hier een man, die een zeer genietbare en speelbare muziek weet te schrijven uit een met smaak en gevoel saamgelezen aantal stijlgegevens, die bijvoorbeeld evenzeer aan Bach herinneren als aan Hindemith en Bartók en toch een werk van zekere persoonlijke rijpheid opleveren. Bartóks Divertimento is een klein meesterwerk, ontstaan in een tijd, waarin hij het spelelement in de muziek terugvond en daardoor van hartveroverend elan.

Tenslotte op het Medium Play-repertoire van Decca weer een kostelijke aanwinst: Jananeck's Sinfonietta gespeeld door Rafaël Kubelik en de Wiener Philharmoniker. Oerkrachtige muziek, die een bezwerende macht uitoefent en van een zo hoge oorspronkelijkheid, dat menige componist, die daar beroemd voor is, erbij verbleekt. Janacek is een van de sterkste muziekvinders van deze eeuw geweest. Men moet zich deze plaat niet laten ontgaan.

Nieuw schandaal in Italie

Rome. — In de Romeinse „society" is een nieuw schandaal aan de dag getreden door de arrestatie van verschillende leden van de Italiaanse hoge adel, onder wie een prins, een markies, een hertog en vijf anderen op de beschuldiging van „handel in verdovende middelen. Het wordt het grootste schandaal in Italië genoemd sinds de geruchtmakende Wilma Montesi-affaire. De actie tegen de handel in verdovende middelen in Italië is vooral in de laatste achttien maanden verscherpt. **De Italiaanse politie ondervond daarbij medewerking van de Interpol.**

Verbeterde FIAT 1100

De Fiat-fabrieken in Italië hebben een verbeterde versie van de Fiat 1100 in produktie genomen. Die verbetering komt hierop neer dat het motorvermogen is opgevoerd van 36 pk tot 40 pk, waardoor de topsnelheid hoger is komen te liggen. De nieuwe 1100 T.V. is thans uitgerust met een motor van 52 pk, die een snelheid van ca 145 kilometer per uur mogelijk maakt. Verschillende snufjes, zoals een nieuw soort snelheidsmeter zijn in het dashboard aangebracht. Ook de kofferruimte is vergroot.

Australie in greep van goudkoorts

Sydney. — Het Noordwesten van New South Wales in Australië is in de greep van een goudkoorts, die ontstaan is, nadat een man in een bar in Guyra zijn vrienden had verteld, dat de 63 jaar oude John Knox, vader van zeventien kinderen, enige tijd geleden goud heeft gevonden. Knox heeft reeds mijnrechten voor zich gereserveerd op een stuk grond bij de Paddys Creek, een in de nabijheid van het stadje stromend beekje. Hij weigert commentaar te geven, maar goudzoekers haasten zich reeds eveneens mijnrechten voor zich te reserveren. Het gebied, waar volgens de beweringen rijke vindplaatsen van goud en tin zijn, ligt ongeveer zestien kilometer van Guyra.

Parijs. — Het protest van de Maserati-fabriek tegen de uitslag van de door Fangio gewonnen race om de Grote Prijs van Argentinië, is door de protestcommissie van de internationale automobielfederatie afgewezen. Op 22 januari was de Ferrari van Fangio geslipt en van de baan geraakt. Het publiek hielp hem weer op het circuit. Jean Behra, nummer twee, protesteerde tegen deze hulp.

Belgrado. — Het persbureau Tanjoeg meldt, dat president Tito bij de grensplaats Kikinda door ruim 60.000 personen werd verwelkomd, toen hij weer voet op Joegoslavische bodem zette.

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

61

„O," zei George, „maak je maar nergens ongerust over, hoor; wij gaan allemaal recht door zee, reken maar. In de eerste plaats heb je deze hele reis in de soep laten lopen, ik zou wel es willen horen wat je dáár wat tegenin bracht. In de tweede plaats hadden we de vijand hier in de val en jij hebt ze d'r voor niks weer uitgelaten. Waarom wouen ze d'r uit? Dat weet ik niet, maar dat ze d'r uit wouen is klaar genoeg. In de derde plaats wou jij niet hebben dat we d'r op los trokken toen ze goed en wel op stap waren. O, we hebben je best in de gaten, Jan Silver: jij speelt een afgesproken spel, dat hebben we tegen je. En nou komt die jongen hier d'r nog bij."

„Is dat alles?" vroeg Silver bedaard.

„En 't is meer dan genoeg," snauwde George. „Jij verknolt de boel en wij zullen d'r voor moeten hangen."

„Best. Luister dan nou es even naar mij. Ik zal je op die vier punten antwoorden; stuk voor stuk zal ik ze beantwoorden. Ik heb deze hele reis in de soep laten lopen, is 't niet? Maar jullie weten allemaal wat ik wou, en je weet ook dat als je gedaan had wat ik wou, dat we dan allemaal op dit ogenblik op de Hispaniola zouen zitten, allemaal levend en wel, en met volop goeie kost, en de schat veilig in het ruim, voor de donder! En wie hebben me de voet dwars gezet? Wie hebben me gedwongen om het anders te doen, hoewel ik jullie wettige kaptein was? Wie hebben me de zwarte mop gegeven de dag dat we hier geland zijn, en wie zijn het spul begonnen? En een mooi spul is het, dat ben ik helemaal met je eens, en 't ziet er alle donders naar uit dat het eind een toertje in de zweefmolen wordt op het galgeveld bij Londen. En wie hebben dat op hun geweten? Dat was Anderson, en Hands, en jij, George Merry! En jij bent de laatste van dat stel dwarsdrijvers die nog boven water is, en jij hebt godbetert het lef om kaptein te willen worden in plaats van mij, terwijl jij ons allemaal naar de kelder hebt geholpen! Wel allemachtig, zo zout heb ik het van mijn levensdagen nog nooit gevreten!"

Silver zweeg, en ik kon aan de gezichten van George en zijn kameraden zien dat hij niet voor dovemansoren had gepraat.

„Dat is dan punt één," riep de beschuldigde uit en veegde zich het zweet van het voorhoofd, want hij had zo heftig gesproken dat het huis er van dreunde. En op m'n woord van waarachtig, ik word 'r beroerd van om tegen jullie te kletsen. Jullie hebben geen hersens en geen geheugen, en waarom je moeder je ooit naar zee heeft laten gaan, mag de duvel weten. Zeelui! Boekaniers! Jullie hadden kleermaker moeten worden."

„Ga door Jan," zei Morgan. „Wat heb je over de andere punten te zeggen?"

„Die andere punten?" gaf Jan ten antwoord. „'t Is nogal de moeite waard. Jullie beweren dat de reis verbruid is, maar je hebt er nog geen flauw benul van hoe erg de zaak wel verbruid is. We zijn zo dicht bij de galg dat ik een stijve nek heb alleen van d'r an te denken. Je hebt ze misschien wel es zien bungelen, met kettingen aan hun polsen en enkels en vogels d'r omheen, en de zeelui wijzen ze mekaar an als ze met het tij de rivier afzakken. „Wie is dat?" zegt de een. „Dat? O, dat is Jan Silver. Ik heb hem goed gekend," zegt de ander. En als je overstag gaat en op de volgende boei aanhoudt, hoor je de kettingen rammelen. Zo ver zijn we nou zowat, man voor man, en dat hebben we aan hem te danken, en aan Hands, en aan Anderson, en nog meer van die gekken die hun eigen bestwil niet konden zien. En als je nou wilt weten wat ik van punt vier denk, over die jongen, wel allemachtig, hebben we daar soms geen gijzelaar an? En als we een gijzelaar hebben, moeten we die dan soms verpressen? Geen denken an — 't zou me niks verwonderen als hij onze laatste kans was. Die jongen koud maken? — mij niet gezien! En dan punt drie. Tjonge ja, over punt drie is ook heel wat te zeggen. Misschien vind je 't niks dat er elke dag een echte dokter naar je komt kijken — hè John, jij met dat gat in je hersens, of anders jij wel, George Merry; nog geen zes uur geleden lag je te klapperen van de koorts en op dit eigenste ogenblik zijn je ogen nog zo geel as een citroenschil. En misschien wisten jullie ook niet dat er een hulpschip op komst is? Maar dat is zo, en 't zal niet zo heel lang duren, en als het zo ver is, zullen we wel es zien wie d'r blij is dat ie een gijzelaar achter de hand heeft. En wat punt twee betreft, en waarom ik die overeenkomst heb gesloten, jullie kwamen notabene naar me toe kruipen om me te smeken dat ik het doen zou, zo zaten jullie 'm te knijpen, en jullie zouen verrekt zijn van de honger als ik het niet gedaan had, maar dat is allemaal nog niks; hier, kijk, dáárom heb ik het gedaan!"

En bij deze woorden wierp hij een stuk papier op de grond dat ik onmiddellijk herkende, niet meer of minder dan de kaart op vergeeld papier, met de drie rode kruisjes er op, die ik in wasdoek verpakt onderin de scheepskist van de Kapitein had gevonden. Waarom de dokter die aan Jan Silver had gegeven, kon ik met geen mogelijkheid bevroeden.

Dat de kaart eensklaps op de proppen kwam, was voor mij onverklaarbaar, maar voor de muiters was het ongelofelijk. Ze sprongen er op a's katten op een muis. De kaart ging van hand tot hand, ze rukten elkaar het papier uit de knuisten, en te oordelen naar de vloeken em de kreten en het kinderlijke gelach waarvan ze hun onderzoek vergezeld deden gaan, zou men hebben gedacht dat ze niet alleen het goud al in handen hadden, maar er ook al mee op zee en in veiligheid waren.

„Ja," zei een van hen, „dat is Flint, vast en zeker. J. F., met een streep d'r onder met twee halve slagen d'r door, zo tekende hij altijd."

„Allemachtig lollig," zei George. Maar hoe zullen we d'r mee weg komen zonder schip?"

(Wordt vervolgd)

De heer Huibrecht Arie van Bodegom nam donderdagmorgen officieel afscheid van het Politie Korps. In de huldiging werd ook mevr. van Bodegom betrokken. Op bovenstaande foto ziet men de heer R. de Keyzer van de Verkeersafdeling en bestuurslid van de POVA de scheidende politie man een fraai souvenir overhandigen.

ARUBAANS Politiekorps neemt afscheid van Huib van Bodegom

Oranjestad. — De laatste jaren zijn wij diverse malen getuigen geweest van een officieel afscheid, dat het Politiekorps nam van een vertrekkend lid van dit korps, dat de dienst met pensioen verliet. Een zekere weemoed deelde zich dan aan de aanwezigen mede. Dit was gistermorgen wederom het geval bij het afscheid van de heer en mevr. Van Bodegom, doch tevens werd de erkentelijkheid sterk tot uitdrukking gebracht, welke men had voor dit echtpaar, wegens de grote verdienste jegens het korps in en buiten de dienst.

De Commissaris van Politie, de heer H. C. Willemsen, was de eerste, die het woord nam en memoreerde het jubileumfeest het vorig jaar van de thans vertrekkende hoofdagent, toen hij 25 jaar in dienst van de politie was. Spreker noemde de oudjes de ruggegraat van het korps en ging terug naar de achter ons liggende jaren, toen er niet gesproken werd over overwerk, maar dat 24 uren dienst niet tot de zeldzaamheden behoorde.

De duizendpoot noemde de heer Willemsen Huib van Bodegom en niet doelende op het onderhoud gebouwen, maar de duizend en één klusjes, welke door smid, metselaar, timmerman, loodgieter en schilder Bodegom werden opgeknapt, eerst op Vaersenbaai en later op de POVA. Nooit was hem iets teveel en van zijn veelzijdige kennis heeft dan ook het gehele politiekorps geprofiteerd.

De Commissaris bracht de dank over van de Overheid, van het korps en van de sportvereniging en hij vond het tekenend, dat de heer Van Bodegom alles had gelikwideerd, behalve zijn gereedschap. Hij meende dan ook, dat een man als Van Bodegom ook in Nederland niet tot rusten zou komen en weer spoedig aan de slag zou gaan, nog voor zijn verlof om zou zijn.

Vanzelfsprekend werd ook mevrouw in de huldiging betrokken, want hoe dikwijls had zij haar man niet moeten afstaan voor de dienst en voor werk daar buiten. Trouw heeft zij haar man steeds ter zijde gestaan en dat was de dank ten volle waard.

Huib kennende, meende spreker, dat het beter was het afscheidscadeau van het korps door Huib zelf te laten kopen en overhandigde hem een chèque.

De heer Bodegom antwoordde, dat hij het cadeau in dank aanvaardde en dat hij voor het bedrag in Nederland een mooie radio zou kopen.

De heer Rudolf de Keyzer was de volgende spreker en Huib moest nu niet denken, dat hij zo maar van hen afkwam. In 1944 had Van Bodegom mede de POVA opgericht en sindsdien al de jaren was hij een der meest werkzame leden geweest. Het erelidmaatschap met oorkonde van de POVA werd hierop de scheidende politieman aangeboden en nog een fraai geschenk, dat later bleek een zaagmachine te zijn.

Volgende sprekers waren de heer R. van Hoorn namens de Antilliaanse Ambtenarenbond en hij hoopte, dat de heer Van Bodegom nu lid zou worden van de Nederlandse Bond voor Gepensioneerden. Het erelidmaatschap van de A.N.A.A.B. werd hem aangeboden en tevens werd van deze gelegenheid gebruik gemaakt ook de oorkonde van het erelidmaatschap van deze bond aan de heer Piet v.d. Wey te overhandigen.

De heer Kees v.d. Laar sprak namens de oorlogskinderen, dat waren zij, die na de oorlog in de Antillen waren gekomen. Hij hoopte, dat de heer en mevr. Van Bodegom een prettige tijd in Nederland zouden hebben en dankte voor de grote hulp, welke zij steeds van hem hadden mogen ontvangen.

Het echtpaar Van Bodegom meende, dat nu wel een einde aan het officiële gedeelte was gekomen en nodigde alle aanwezigen uit een koele dronk te nemen. Dat was aan geen dovemansoren gezegd en kregen wij de geledenheid op de administratie eens verder te informeren naar Huib.

Huibrecht Arie van Bodegom werd op 18 november 1906 in Nederland geboren en hij kwam op 26 juni 1930 op Curaçao aan als brigadier. In 1931 kwam hij voor korte tijd op Aruba, doch werd weer naar Curaçao overgeplaatst. In 1941 werd hij bevorderd tot sergeant en werd in 1942 definitief naar Aruba overgeplaatst.

Bij de reorganisatie van de politie werd hij op 1 oktober 1949 als hoofdagent aangesteld. Hij was lid van de Examencommissie tot het afnemen van rijbewijzen en belast met de keuring van motorrijtuigen.

Enkele dagen voor zijn vertrek naar de Antillen, nl. op 28 mei 1930, trad hij in het huwelijk en uit dit huwelijk werd een zoon geboren, die inmiddels getrouwd is en op Aruba zal achterblijven. Op 26 juni 1955 vierde hij zijn zilveren ambtsjubileum. Het vertrek van het echtpaar Van Bodegom is bepaald op 5 juli as. en ook dan zal het hun aan belangstelling niet ontbreken. Uit de grote belangstelling, welke zij gistermorgen in de geheel opgeknapte en geschilderde cantine te Oranjestad mochten ondervinden, bleek wel hoe ongaarne het Kerps Politie hun collega zagen vertrekken.

Ook wij wensen de heer en mevr. Van Bodegom langs deze weg nogmaals een gelukkige en lange pensioentijd toe.

Television trekt

Oranjestad. — Verschillende firma's hebben thans televisietoestellen laten komen en na de heer Laclé en Texas Furniture Store zijn inmiddels ook toestellen gekomen voor de heer v.d. Ree en de firma Ch. Neme. De laatste kwam met een R.C.A.-toestel, waarvoor men des avonds drommen mensen voor de etalage zag staan. Woensdagavond gaf de heer Neme een demonstratie in de showroom, waarbij o.m. aanwezig waren de heer en mevr. mr L. C. Kwarts, de Z.E. Pastoor Burgemeester en de heer E. Petrona. Het beeld kwam bijzonder goed door en de aanwezigen waren dan ook opgetogen over de resultaten.

A. A. houdt openbare vergadering

Oranjestad. — Dinsdag 3 juli as. houdt de groep Alcoholics Anonymous een openbare bijeenkomst in de Don Bosco Club op Noord, welke zal aanvangen om 19.30 uur. Er zal een film vertoond worden over het alcoholisme en ook zullen er enkele sprekers, w.o. de Z.E. Pastoor Burgemeester, dr Turfboer en de heer Boelhouwers, het woord voeren. De toegang tot deze bijeenkomst is voor eenieder vrij.

PANDELLIS houdt expositie van zijn werken in Trocadero

San Nicolaas. — De schilder Pandellis zal van 30 juni tot 9 juli in Trocadero ongeveer 50 schilderijen en aquarellen exposeren.

Woensdagavond had de pers het genoegen een onderhoud te hebben met de heer Pandellis. De heer Mozes (Moy) de Cuba had zijn woning welwillend ter beschikking gesteld en overal stonden of hingen werken tegen of aan de wanden. Ter bescherming waren alle aquarellen bedekt met celophane.

De heer Pandellis is nu 58 jaar en op zijn 7e levensjaar begon hij reeds met tekenen en schilderen. Zijn eerste leermeester was de beroemde John Scott, wiens werken thans voor $ 30.00.— of $ 40.000.— verkocht worden. Andere leermeesters waren Baume en Martel. Hij bezocht de academie te Athene, want de kunstenaar is Griek van geboorte, en ook op Malta deed hij vele ervaringen op. In zijn familie was het traditie dat men de koning zou dienen en zo begon de jonge Pandellis zijn carriere in het leger, doch toen de koning verbannen werd, moest ook hij de wijk nemen en kwam als politiek vluchteling in Zwitserland. Zelfs daar liet hij de koning en zijn gemalin niet in de steek en menig maal deed hij de was, om de kosten van een wasvrouw voor het koninklijk gezin te besparen.

Na het einde van de 1ste wereldoorlog in 1918 ging hij naar familie in Engeland. Door de familie daartoe in staat gesteld vertrok hij naar Parijs en begon eerst toen met serieus te schilderen. Hoewel hij zijn eerste stukken reeds tentoonstelde in 1916 te Saloniki, samen met die van Charles Martel en andere beroemdheden, was het toch in Parijs dat hij goed op dreef kwam.

Als uit de hemel gevallen ontving hij daar van zijn familie 2000 Engelse ponden en besloot daarmede zijn geluk te beproeven in Zuidamerika. Men had hem verhalen verteld over Brits Guiana, dat daar diamanten en goud voor het oprapen waren, dus daar ging Pandellis. Een gedeelte van dit kapitaal heeft hij nog verstopt in de diamantvelden, doch in plaats weer daarheen terug te moeten, gaf hij het liever cadeau aan de arbeiders en ging op een boot, in gezelschap van enige honderden koeien, geiten en varkens naar Frans Guiana, doch ook dat duurde niet lang en hij probeerde het nu in Nederlands Guiana.

Hier ging het wat beter en de heer Pandellis heeft nog tekenles gegeven te Paramaribo op de Ambachtschool. Daar leerde hij zijn vrouw kennen, dus werd hij wat meer honkvast. Hij kreeg als kunstschilder meer en meer naam, doch een energiek man als Pandellis zocht het verder. In gezelschap van een toneelensemble ging hij in 1926 naar Venezuela en kwam voor het eerst in 1927 op Curacao. Zich op Curacao vestigende, strekte zijn actieradius zich uit over Venezuela, Trinidad en de Nederlandse Antillen. Van deze plaatsen maakte hij tal van schilderijen en aquarellen.

Mede door het verblijf in zovele landen spreekt de heer Pandellis thans 13 talen, niet zo een beetje, maar vloeiend. Hij is lid van de Trinidad Arts of Society, van de American Artists Association en de Guiana Artist Society. Gedurende 9 jaar was hij leeraar op de Lago Vocational School en gaf les in Engels, algebra en tekenen. Zijn eerste tentoonstelling op Aruba hield hij voor de Aruba Esso Club in 1937. Een zijner schilderijen, "De Carosel" werd in Amerika bekroond. Eigenlijk exposeerde hij op bescheiden schaal ieder jaar, hetzij werken van hemzelf en of van zijn leerlingen.

Ook maakte hij tal van decoratieve schilderijen. Deze zullen gelijk met de aquarellen tentoon worden gesteld. De tentoonstelling wordt zaterdag a.s. om 17.00 uur officieel in Trocadero geopend. Zij staat onder auspiciën van het Cultureel Centrum Aruba.

Club Suriname viert Emancipatiedag

San Nicolaas. — Vereniging Suriname zal ter gelegenheid van de Emancipatiedag — 1 juli 1863 werd de slavernij officieel afgeschaft — een speciale avond houden in de club op zaterdag 30 juni. Er zal een toneelstuk worden opgevoerd en na afloop hiervan is er gelegenheid tot dansen.

Ceryl van Zaandam slaagde voor eindeexamen 5 j. H.B.S.

Oranjestad. — Onze hartelijke gelukwensen gaan uit naar de heer Van Zaandam, bedrijfsleider van de firma Veld te Oranjestad, die gisteren het bericht ontving, dat zijn 17-jarige zoon Ceryl geslaagd is voor het eindexamen 5-jarige H.B.S. aan het Canitius-College te Nijmegen. De mogelijkheid bestaat, dat Ceryl zal doorstuderen voor dokter.

De familie Rien Hasselaar nam na de debarkering van het MS. Oranjestad haar intrek in het gebouw van de Arubaanse Muziekschool aan de Victor Hugostraat. De heer en mevr. Hasselaar en hun beide zoontjes voor hun nieuwe woning.

GIANTS winnen met 4 homeruns van Brooklyn

DODGERS 2 wedstrijden achter MILWAUKEE

De oude rivalen van de National League, de New York Giants en de Wereldkampioenen van Brooklyn, stonden gisteren weer eens tegenover elkaar in de Polo Grounds van de Giants. Nadat voor jaren achtereen de wedstrijden tussen deze twee clubs altijd ieders aandacht op zich hadden gevestigd, kan gezegd worden, dat dit seizoen voor het eerst sinds lange tijd de ontmoetingen tussen deze clubs minder belangrijk zijn. Dit is ongetwijfeld, omdat de Giants dit jaar op de laatste plaatsen ronddwalen van de National League, terwijl Brooklyn nog steeds vecht om de top van de league te bereiken.

De Giants en Dodgers speelden gisteravond een wedstrijd, dat eerder in het seizoen wegens slecht weer afgelast moest worden. Brooklyn werd gisteren volkomen verrast door vier Giants homeruns en bijzonder goed werk van relief-pitcher Marv Grisom, die de Giant-winnaar werd. Don Bessent, die Ken Lehman voor de Dodgers had vervangen, verloor voor Brooklyn. De homeruns werden geslagen door Foster Castleman (zijn 6e van het seizoen), Jackie Brandt (zijn 2e), Bill White (zijn 8e) en door Daryl Spencer. Junior Gilliam sloeg voor de Dodgers een homerun. De Giants wonnen met 6—3 van Brooklyn. Doordat de Dodgers gisteren verloren zonder dat de Milwaukee Braves een wedstrijd op het programma hadden staan, zakten zij slechts een halve wedstrijd af in de standings van de National League.

Er werd slechts een andere wedstrijd voor het kampioenschap van de National League. De Cincinnati Redlegs versloegen de Pittsburgh Pirates met 4—3. Cincinnati bleef na deze gewonnen partij gelijk met de Milwaukee Braves op de eerste plaats, wat betreft gewonnen en verloren wedstrijden. Zij staan echter nog op de tweede plaats enkele percentagepunten achter de Braves. Luis Arroyo verloor de wedstrijd voor Pittsburgh en Acker won voor Cincinnati. Smoky Burgess sloeg voor Cincinnati een homerun en Frank Thomas sloeg er één voor de Pirates.

In de American League werd gisteravond één wedstrijd gespeeld. Nadat de Detroit Tigers tien achtereenvolgende wedstrijd hadden verloren, slaagden zij er in een zege te boeken ten koste van de Kansas City Athletics. Detroit won met 4—0 van Kansas City. Ray Boone zorgde voor de Tijger-overwinning met twee homeruns.

De standen luiden momenteel:

AMERICAN LEAGUE

	gew.	verl.	achterstand
Yankees ..	43	24	—
Chicago ..	37	23	2 1/2
Cleveland	36	27	5
Boston	32	31	9
Baltimore	31	35	11 1/2
Detroit	28	36	13 1/2
Washington	28	42	16 1/2
Kansas City	25	42	18

NATIONAL LEAGUE

	gew.	verl.	achterstand
Milwaukee	35	24	—
Cincinnati	37	26	—
Brooklyn ..	35	28	2
St Louis ..	34	31	4
Pittsburgh	31	31	5 1/2
Philadelphia	27	36	10
Chicago ..	24	35	11
Giants	25	37	11 1/2

P.S.V.-klaverjas-wedstrijden

Willemstad. — De uitslag van de Klaverjaswedstrijd van P.S.V. gespeeld op 27 juni 1956 luidt:

1e Prijs HH. Compiet en Kuyper 6820 p
2e „ Hr. & Mvr. Suzebeek .. 5980 p
3e „ Hr. & Mevr. Overdijk .. 5810 p
4e „ HH. Heuvelman & Jongerden 5780

Uitslag van de Bridge-drive gehouden op 28 juni 1956:

1e Pr. Hr & Mevr. v. Schouwen 3860 p
2e „ Hr & Mevr. Vos .. .. .. 3290 p
3e „ Dames v.d. Schaaf-Kleute 950 p
4e „ Hr. & Mevr. Valkenberg .. 270 p

Er werd op beide avonden met 7 tafels gespeeld.

De eerstvolgende Klaverjaswedstrijd zal gehouden worden op 4 juli a.s.

Voor beide wedstrijden is *introductie toegestaan.*

[...]dden wij enige dagen geleden de oprichting van een dames volleybal team, [...]s is het ons een genoegen een foto van deze dames te kunnen publiceren. [...]aande foto toont de dames van „OLYMPIA". De actieve voorzitster is mej. [...]a Capriles (eerste rij, derde van links) sekretaresse mej. Phyllis Palm [...]ste rij, tweede van links) en de penningmeesteresse mej. Alicia Naar (twee[...] van links staande). De dames hebben het voornemen reeds in de nieuwe [...]petitie van de Cuvebo de hoogste plaats te bereiken en oefenen hiertoe [...] keren per week onder degelijke leiding. De „Amigoe" wenst de dames veel succes toe.

Individuele Athletiekwedstrijden van de C.A.B.

Willemstad. — Op zaterdag en zondag 7 en 8 juli zullen er weer individuele atletiekwedstrijden voor junioren, dames en heren gehouden worden in het Rifstadion en wel op de volgende nummers.

Heren: 100 meter, 200 meter, 400 meter, 800 meter, 1500 en 110 meter horden, 4 x 100 meter estafette, hoogspringen, verspringen, kogelstoten, speerwerpen en discuswerpen.

Dames: 60 meter, 100 meter, 200 meter hardlopen, hoogspringen, verspringen, kogelstoten, speerwerpen en discuswerpen.

Junioren C: 60 meter hardlopen, ver- en hoogsprongen en balwerpen.

Junioren B: 80 metr hardlopen, ver- en hoogspringen en balwrpen.

Junioren A: 100, 300 en 800 meter hardlopen, hoog- en vrspringen, kogelstoten, speer- en discuswrpen.

Inschrijvingen worden ingewacht bij de voorzitter van de technische commissie, D. van Eyten p/a C.P.I.M., Emmastad, uiterlijk tot vrijdag 6 juli; alsook bij de heer H. Prince, p/a Maduro & Sons.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de groteren,
18.00 Pabien
18.30 Nieuwsbulletin
18.45 En nu.. tante Aukje vertelt
19.00 Zuidamerikaanse Hitparade
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 Hersensgymnastiek.
21.25 Radio Nederland
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting.

HOYER:

17.00 Tea at five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gevarieerde muziek
18.45 Sportnieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodiën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek met reclame
20.55 Hoorspel
21.15 Reclame
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE

17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Tropic Holiday
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM

17.30 La hora del bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Quiz Prog. van FAB
20.45 Musica
21.15 Prot. Uitzending
21.30 SELCCIONES di siman.
22.00 Sluiting.

P.C.J.:

18.37 Nieuws
18.54 Caraibische en Latijnse klanken
19.11 Westind. Jongeren in Ned.
19.20 Het schip van de week
19.45 Ned. ensembles
20.03 Buitenlands weekoverzicht
20.15 Het Metropole orkest
20.40 Wat de Pers er van zegt
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.50 Nieuws
20.54 Programma
20.55 Avondgebed
21.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Advertentie Programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp.
18.15 Spaanse guitaar soli
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties en berichten
20.30 V & V
20.40 Muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel: 3353

Personeel Afdeling:
F. W. van Duyvenbode, Varkevisser, CPIM Hotel, N.P. tel. 3485.
B. g. g. nad. inl. tel 2400

GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Volker tel. 4245
B. g. g. tel. 2409

WEEK-ENDWACHT SUFF.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. A. J. Janse kunnen worden opgebed onder no. 4511.
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel. 4326

C.S.M.

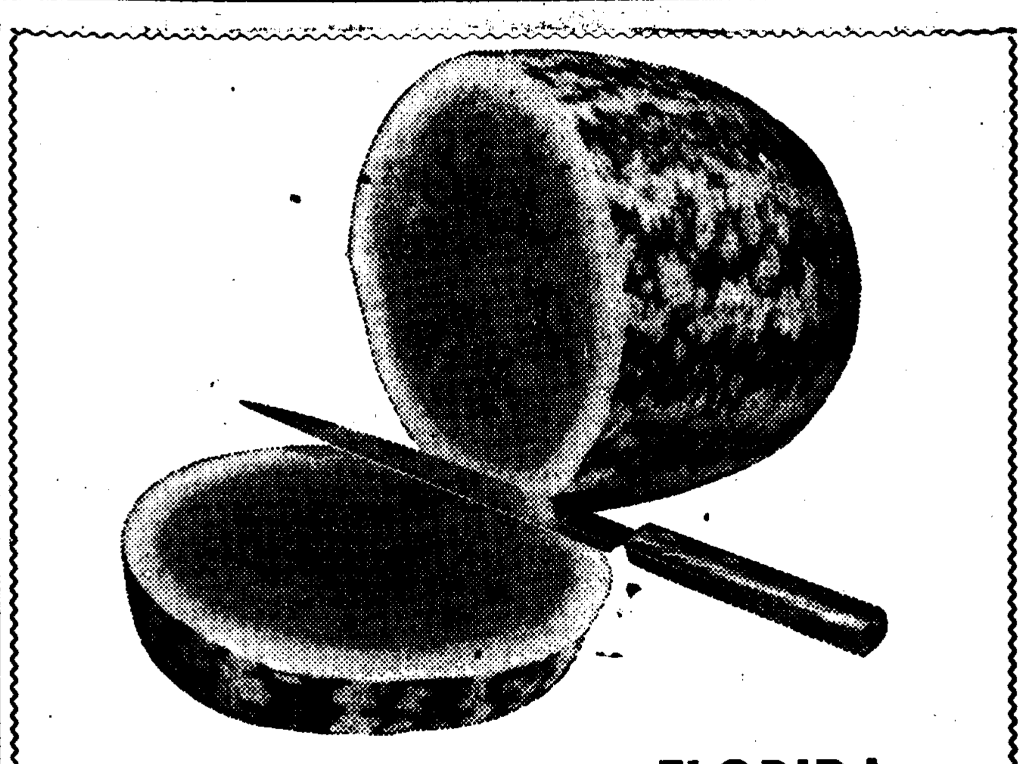
Rederij:
G de Rooy tel. 2076

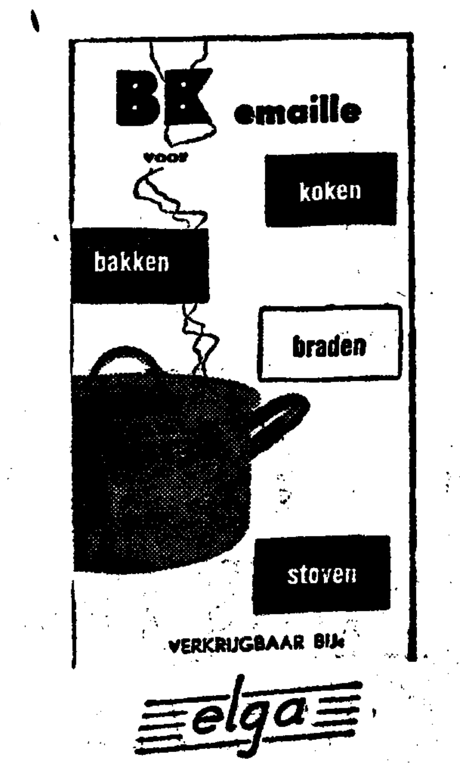
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 -- 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304.
Dok afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098.
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO
„To Catch a thief".
Geen kinderen beneden de 18 jaar

Rotterdam. — Frans Kuehen uit Breda heeft te Rotterdam de Nederlandse records op de 10 km en 6 mijl verbeterd. Hij legde de 6 mijl af in 29 min. 35 sec en de 10 km in 30 min. 31 sec. Beide stonden met 30 min. 53,4 sec. op naam van Wim Slijkhuis in

AANKONDIGING

De Substituut-Griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Curaçao, kondigt hierbij aan, dat bij vonnis van de EdelAchtbare Heer Rechter in gemeld Gerecht dd. 25 Juni 1956 voor recht is verklaard, dat Jose P. Willems, wonende aan de Cubaweg No. 58 op Curaçao, bezitter is van het stuk grond, bekend als „Rust en Pad" alias „Bajo", gelegen in het Tweede district van Curaçao, nader omschreven in meetbrief nummer 102 van 1954, groot 8530 m2. Bij bovenvermeld vonnis is de bezitter Jose P. Willems gemachtigd om een authentiek afschrift van dat vonnis te doen overschrijven in de in arikel 665 eerste lid van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao bedoelde registers.

De Substituut-Griffier,
(get.) J. ELEONORA.

Curaçao, 27 Juni 1956.